

Misijonska obzorja

POGLED PO SVETU

01 | leto 38 | februar 2024 |

**Naše veselje
za srečo drugih**

Spoštovani bralci Misijonskih obzorij!

Pred dobrim mesecem smo vstopili v leto 2024. Nekaj časa smo verjetno potrebovali, da smo se navadili pravilno napisati letnico, ko smo v prvih dneh leta pisali datume. Podzavestno nam ostaja v spominu navada, da pišemo staro letnico, preden se končno le navadimo pisati novo.

Običajno začnemo novo leto z velikim upanjem, zastavimo si veliko ciljev, načrtov in odločitev, ki pa so v veliki meri le obnovitev starih sklepov in želja, ki jih nismo uspeli uresničiti v preteklosti.

V preteklem letu je bilo dogajanje na misijonskem področju precej pestro. Običajno se leto začne s Trikraljevsko akcijo, ki se je letos že zaključila. Ko od blizu spremljamo mlade in otroke, ki obiskujejo cerkvene in državne ustanove, hiše po župnijah ter z navdušenjem naznanjajo veselo novico o Odršenikovem rojstvu, z darovi pa poskrbijo, da se našim misijonarjem priskoči na pomoč v določenih projektih, smo lahko resnično veseli in navdušeni.

Z zbranimi darovi Treh kraljev podpiramo projekte in poslanstvo slovenskih misijonarjev. Skozi leto bomo lahko brali odzive in hvaležnost misijonarjev, da so z zbranimi darovi lahko uresničili projekt, ki bi sicer ostal neuresničen ali pa bi se izvedel enkrat v prihodnosti.

V zadnjih dveh številkah lanskega leta smo pogledali v stoletno zgodovino ustanovitve Katoliških misijonov in prehodili

zanimivo pot skozi desetletja do končne vrnitve revije v Slovenijo z novim imenom Misijonska obzorja. Več kot 40 let se je misijonska dejavnost slovenskih misijonarjev z veliko požrtvovalnostjo beležila in ohranjala izven matične domovine. Povezovala je misijonsko zaledje na vseh kontinentih. Najbližje Sloveniji pa so misijonsko ozaveščanje spodbujali v zamejstvu, na Tržaškem in Koroškem. Iz arhiva preteklega stoletja odkrivamo, kako široko in organizirano je to delo potekalo. Vse je bilo narejeno z močno željo, da bi duhovno in materialno stali ob strani našim misijonarjem. Ko se je politična situacija v Sloveniji končno spremenila, se je misijonski list vrnil v matično domovino. Misijonska obzorja so sedaj resnično vseslovenski osrednji misijonski list, ki združuje in vzgaja v misijonskem duhu vse, ki jim je to skupno poslanstvo kristjana zelo drago.

Misijonsko središče je stična točka ne le misijonarjev in misijonark, ampak tudi vseh, ki si želijo poglobiti svoje znanje o delu za misijone in bi želeli tako duhovno kot materialno pomagati misijonarjem pri njihovem poslanstvu. Ne nazadnje pa Misijonsko središče Slovenije pripravlja gradivo za različne akcije preko celega leta in skrbi, da se le te s pomočjo sodelavcev po župnijah razvijajo in obrodijo svoj sad. Poleg Trikraljevske akcije so tukaj še akcija MIVA, s pomočjo katere misijonarjem omogočamo

mobilnost in nakup potrebnih prevoznih sredstev, Adventna akcija za otroke, z Botrstvom pa želimo pomagati pri šolanju otrok v misijonskih deželah, s tem pa jim dajemo možnost za boljši jutri. Tukaj je tudi Misijonska molitvena zveza, njeni člani pa vsak dan v tednu molijo za vse ljudi enega od kontinentov in prosijo blagoslov dela misijonarjev. To je le nekaj večjih aktivnosti, ki se dopolnjujejo skupaj s pustno, velikonočno in božično pripravo gradiv.

Po daljšem času nas je obiskal misijonar Pedro Opeka in nam s svojim zgledom ter nagovorom dal novega elana za misijonsko poslanstvo. Kar nekaj njegovih že pregovornih stavkov smo lahko slišali in morda bi se komu zdeli že ponavljajoči, a temu ni tako. Spodbudna beseda je vedno dobrodošla in celo priporočljiva. Marsikoga pa tudi zmoti, kar je prav tako namen. Vabi nas k razmišljanju o nas samih, kaj bi želeli narediti v svojem življenju, kakšne cilje si postavljamo. Če gledam le na svoj lastni uspeh, ne bom nikoli zadovoljen, ker bom vedno želel več. Ko pa se trudim priti do bližnjega v stiski, se začne odpirati čisto nova razsežnost v naših medčloveških odnosih. To pa je Jezusova misel: v bližnjem prepoznati trpečega Jezusa in mu pomagati. Morda si lahko vzamemo to zadnje za svoj letošnji osebni cilj. Naj bodo naša prizadevanja blagoslovljena!

Pavle Novak CM

Pogreb je pa le pogreb

PIŠE DR. MATIJA NARED

O tem, kako se časi, ljudje in s tem tudi naša Cerkev spreminjamo, smo že večkrat pisali tudi na tem mestu. Evropska katoliška Cerkev je le senca nekdanje slave in postaja obrobna kapelica na zemljevidu svetovne Cerkve. Tradicionalna oblika verovanja – iz navade – namreč počasi usiha, cerkvena občestva so presejana, sestavljajo in oživljajo jih tisti, ki krščanstvo jemljejo resno.

Že Janez Pavel II. je začel govoriti o novi evangelizaciji »krščanske Evrope«. Kam je torej izginilo krščanstvo? Lahko si mislimo tudi, da nikoli sploh ni bilo tako množično. Da je bilo le prevladujoča folklorna oblika družbene identitete. Posledično lahko tudi socialna prisila. Seveda lahko rečemo, da Cerkev teče na dolgi rok na dolgi progi. Seveda. Od Tridentinskega koncila dalje se je krepilo in poudarjalo zavedanje o evharistiji, povečevala se je duhovniška služba, povečevala se je monštranca – da bi pokazali protestantom resnico. Občestva pa nismo kaj prida gradili. Zato pa imamo zdaj velike monštrance, nimamo pa več kaj dosti duhovnikov, ki bi te monštrance nosili, in občestvo se marsikje skriva pod korom ... Smo pregrobi? Tako pač je. Načeloma lepo živimo in kakor da odrešenja ne potrebujemo več. Kakor da potrebujemo le višje plače, čeprav vemo, da je biti eno, imeti pa drugo. In vemo tudi, da denarja na oni svet ne bomo nesli.

Toliko za uvod v to, kar bomo predstavili v nadaljevanju in kar, če

nam je všeč ali ne, počasi prihaja tudi k nam. V škofiji Clogher, to je na severu Irske, so začeli zaradi pomanjkanja duhovnikov pripravljati laike (ženske in moške), ki bodo vodili krščanska pogrebna bogoslužja. Po besedah lokalnega ordinarija škofa Larryja Duffyja bi lahko veliko pomanjkanje duhovnih poklicev privedlo do tega, da bo v škofiji kmalu le še peščica duhovnikov. Duffy je v julijskem pastoralnem pismu napovedal, da severnoirski škofiji močno primanjkuje duhovnikov in da bo v naslednjih sedmih letih posvetil samo enega duhovnika. Škofija ima 72 duhovnikov in diaconov, ki pokrivajo približno 40 župnij in 85 cerkva. »Številke nam kažejo, da če bomo nadaljevali tako, kot kaže zdaj, bo v manj kot 20 letih manj kot 10 duhovnikov, ki bodo pokrivali 85 cerkva po celotni škofiji – od Bundorana na Atlantiku do Inniskeena in Killannyja pri Dundalku. Raziskava Združenja katoliških duhovnikov iz leta 2021 je pokazala, da na Irskem le okoli 30 % katoličanov tedensko obiskuje mašo – kar je precejšen

upad od leta 1975; takrat je bilo takih 91 %. Raziskava iz leta 2022 je pokazala, da 2116 duhovnikov služi v 26 škofijah, ki jih sestavlja več kot 2650 cerkva ali »mašnih središč«, poroča Irish Times. Omenjena raziskava je še pokazala, da je skoraj 15 % duhovnikov starejših od 75 let in »še vedno delajo«, medtem ko jih je več kot četrtnina starih od 60 do 75 let, je poročal portal. Ta raziskava je tudi pokazala, da je samo 52 duhovnikov v državi mlajših od 40 let, 464 duhovnikov pa je bilo starih od 40 do 60 let.

»Resnica je, da ne moremo še naprej delovati in zagotavljati pastoralne službe v naši škofiji na enak način, kot zdaj ali kot smo počeli v preteklosti,« je julija dejal Duffy in poudaril, da bo zaradi pomanjkanja duhovnikov tudi manj maš. Poudaril je tudi, da je škofija glede pastoralne oskrbe, uprave, vzdrževanja lastnine, načrtovanja in upravljanja župnije veliko preveč odvisna od duhovnikov. Skrbeti je treba tudi za blaginjo duhovnikov. V tem duhu nadaljuje: »Moramo se premakniti od modela, ki je odvisen od duhovščine in temelji skoraj izključno na zakramentalni oskrbi, k modelu, ki je širši v smislu priznavanja, uporabe in spoštovanja poklicanosti in različnih darov vseh krščenih in ki bo sčasoma omogočil resnično učinkovito in smiselno soodgovornost v poslanstvu Cerkve«.

Cerkev smo mi vsi skupaj in tudi živeti moramo kot bratje in sestre, povezani v ljubezni. Pri krščanstvu ne gre za religijo (čeprav smo jo kot tako velikokrat ponujali ljudem v misijonskih deželah), ampak je krščanstvo način življenja, ki prinaša odrešenje. Vsi skupaj smo na tej ladji.

(Podatki o Irski povzeti po: <https://www.catholicnewsagency.com/news/256318/irish-diocese-to-rely-on-laity-to-override-overfunerals-amid-shortage-of-priests>)

Tudi molitev je posebno poslanstvo

POGOVARJAL SE JE PAVLE NOVAK

Leta 2017 se je po 49 letih misijonskega dela vrnila v Slovenijo. Bila je v skupini prvih sester usmiljenk, ki so odšle na Madagaskar. Povabili smo jo, da nam spregovori o svojih spominih na bogato misijonsko pot. Letos bo izpolnila 90 let življenja. Več kot pol svojega življenja je preživela na Madagaskarju. Sedaj živi v skupnosti provincialne hiše v Šentjakobu ob Savi in želi s svojo molitvijo priporočati Bogu vse misijonarje in tudi vse tiste, katerim je nekoč nudila svojo pomoč in ljubezen.

Kdaj ste začutili misijonski poklic?

Že kot otrok sem imela rada uboge. Želela sem jim pomagati in tako sem vstopila k sestram usmiljenkam. Počasi pa je v meni rasla želja, da bi šla v misijone in sem svojim predstojnikom izrazila željo, ti pa so me opogumili naj napišem prošnjo. Pred tem sem že 12 let delala v Družbi hčera krščanske ljubezni. Prav v tistem času (leta 1969) so se začele odpirati možnosti za odhod v misijone. Prva je bila s. Marjeta Mrhar, druga je bila s. Daniela Šeme, jaz pa sem bila tretja. Ko je bila sprejeta odločitev za odhod v misijone, sem za dva meseca odpotovala v Francijo na učenje francoskega jezika, takoj po tečaju pa na Madagaskar. Tja so prihajale sestre iz drugih krajev in smo nadaljevali z učenjem francoščine ter malgaščine. Vseh skupaj nas je bilo na tečaju enajst.

Kako se je potem nadaljevala vaša misijonska pot?

Februarja sem prišla na Madagaskar, avgusta pa so nas že poslali na delo. Prva postaja je bila v Vangaindranu, kjer je že bilo nekaj slovenskih misijonarjev. Po dveh letih so me poslali k s. Marjeti Mrhar v Tangainony in tam sem delala 12 let. Zelo dobro sva sodelovali in se medsebojno podpirali. Dela je bilo ogromno, bolniki so prihajali k nam po zdravniško pomoč in mi smo jim pomagali. Poleg tega smo hodili tudi po vaseh. Avtov ni bilo na razpolago, tudi če so bili, pa niso bili v veliko pomoč, ker ni bilo cest. Kjer

pa je cesta bila, je bila v tako slabem stanju, da je bilo bolje in skoraj hitreje peš hoditi ali se peljati s čolnom. Tako smo pomagali mnogim, ki niso mogli priti do našega zdravstvenega centra.

Delu z gobavci ste posvetili več let vašega misijonskega dela. Kako ste jim pomagali? Ali je bilo veliko gobavcev na Madagaskarju?

Iz Tangainonija so me poslali v center za gobavce v Ambatoabo, kjer sem ostala šest let, nato pa v Ampasy, kjer je bil še drugi center za gobavce. Razmere so bile resnično težke. Organizacija Raoul Faullereau je veliko pomagala z zdravili. Poskrbeli so tudi za redne obiske specializiranih zdravnikov, ki so nadzorovali, da so ti centri dobivali potrebna zdravila proti gobavosti. Prihajali so kirurgi ortopedi in opravljali nujne operacije. Prišli so tudi tehniki, ki so poskrbeli, da so usposabljali sestre in sodelavce, kako voditi rehabilitacijo bolnikov. Končno so bili na voljo tudi pripomočki, da se je čim bolj pomagalo težko prizadetim, da so spet lahko samostojno hodili s protezami. V Bekily-ju je bilo pa pravo gobavsko naselje. Tu so praktično živeli gobavci in njihove družine. Vsi so bili zelo hvaležni za vsako pomoč in svoje preizkušnje sprejemali z velikim humorjem. Prav razveseljivo je bilo, da so sprejemali svojo bolezen in kljub težavam, ki jim jo je povzročala, niso izgubili smisla za humor ter dobre volje. Vedno so bili nasmejani in hvaležni.

Kako bi opredelili vaše najpomembnejše delo na Madagaskarju?

Ubogi. Saj so bili gobavci res ubogi, je bilo pa za vse poskrbljeno. Podobno tudi tuberkulozni bolniki. Tudi zanje je bilo poskrbljeno z zdravili, kar je pospešilo pri mnogih, da so ozdraveli, pri zelo akutnih primerih pa je to pomenilo zavezitev napredovanja bolezni. To jim je omogočilo, da so se lahko ponovno vključili v vsakdanje življenje in se vrnili v svoje domače kraje. V Ambatoabu sta bila dva gobavska naselja, nato je država zahtevala, da so se pozdravljeni in pokretni gobavci vrnili domov in v izpraznjeno naselje so naselili tuberkulozne bolnike. Z dobro preventivo in oskrbo z zdravili pa je hitro upadlo število novih bolnikov.

Sestre usmiljenke namenjate glavno pozornost ubogim. Teh ste imeli na Madagaskarju veliko. Kako ste jim služili?

Če govorimo o gobavosti, smo imele tečaje za vse bolnike. Ob postavitvi diagnoze so se morali udeležiti enomesečnega tečaja. Potem pa se je tečaj ponovil vsako drugo leto.

V dispanzerjih smo sprejemali bolnike, ki so lahko prišli do nas. Skušali smo jih vzgajati in jim dajati nasvete. Vendar pa, ko je revščina tako velika, da nimaš kaj jesti, je težko dajati lepe nasvete. Veliko je bilo podhranjenih otrok. Kolikor smo mogle, smo jim dajale posebno mleko v prahu in še kakšne dodatke, da otroci ne bi trpeli. Če je bila suša ali poplave je pomenilo, da ne bo dovolj riža in bo po tistih krajih lakota. Resnično je bilo hudo poslušati in tolažiti mame, ki niso mogle nahraniti svojih otrok. Z vso pomočjo, ki smo jo dobivale od dobrotnikov, smo skušale lajšati taka obdobja.

Pri vašem delu ste se gotovo srečevali tudi z laiški misijonarkami in misijonarji, ki so prihajali iz Slovenije. Kako ste sodelovali z njimi?

Sestra Marjeta Mrhar je postavila hišo za laiške misijonarke, ki so delale na misijonu in v okolici. Jaz sem takrat že odšla iz Tangainonija. Bile so izredno koristne in v veliko pomoč. Kar hitro so postale zelo samostojne in si upale same hoditi naokrog ter obiskovati bolnike po naseljih. Včasih je bilo treba pešati več ur do najbolj odročnih naselij. Prinesle so svežino in strokovno pomoč, da se je bolje poskrbelo za uboge. Bili so tudi mladi misijonarji laiki izredno požrtvovalni in zavzeti za kakršno koli pomoč. Zelo dobro smo z vsemi sodelovali.

Kakšna je po vaše značajska posebnost Malgaša?

Dobrosrčnost in gostoljubje. Malgaši so veseli ljudje. Samo otroke pogledate in vam že zaigra srce. Izredno radi pojejo in so zelo medsebojno povezani. Na žalost pa se tudi ta povezanost izgublja. Tuji vplivi niso vedno koristni ob ohranjanju svoje kulture in vere.

Kje ste dobivale razno pomoč? Ste jo preko Slovenije tudi dobivali?

Dobivali smo precej pomoči. V prvih letih je prihajala pomoč iz Argentine preko misijonskega krožka, ki sta ga vodila g. Lenček in g. Sodja. Kasneje je začela prihajati pomoč tudi iz

V ambulanti

Slovenije. Zdravila smo morale same kupovati. Vse je bilo treba kupiti v glavnem mestu Antananarivo. Vsak dar, ki sem ga osebno dobila, pa je bil namenjen za nabavo najbolj potrebnih zdravil. Tu so nam pomagali krajevni trgovci, predvsem kitajci, ki so kupovali potrebna zdravila v glavnem mestu in nam jih prinašali na našo postojanko.

Vam je bilo kdaj žal, da ste odšli v misijone?

Ne, nikoli. Bila sem resnično srečna. Vsak dan, ko sem zjutraj šla proti ambulanti in sem videla množice ubogih, ki so že več ur čakale, da začnemo s sprejemanjem bolnikov, sem doživljala veselje v srcu in se zavedala, da še lahko pomagam, še lahko naredim kaj dobrega zanje. Vsem ne bo mogoče rešiti vseh težav, marsikomu pa bomo spremenile dan in jim olajšale trpljenje. Težko je opisati, kaj čutiš v svoji notranjosti, ko vidiš, da drugim lahko pomagaš. Iz tega se gradi misijonski poklic. Ne gledaš več nase, ampak so pomembni

drugi. Seveda smo poskrbele, da nam ni ničesar manjkalo, smo pa živele zelo skromno in vedno je bila v ospredju skrb za uboge.

Ste si predstavljali, kakšno bo vaše misijonsko delo na Madagaskarju in čemu se boste posvečali?

Ne, čisto nič. Ko sem prišla in že uspela komunicirati z domačini, sem se vrgla na delo in sem popolnoma zaupala v Božjo pomoč. Kar bo, pa bo. In tako je šlo. Vsak dan so prihajali novi izzivi in nove težave, mi smo jih pa skušali reševati.

Po drugi strani pa so nas ljudje, ko so videli, da jim radi pomagamo, sprejeli za svoje. Nismo bili več tujci, kar na Madagaskarju ni tako enostavno. To nam je veliko pomagalo, da smo pri domačinih dobile zaupanje in so nas sprejeli za svoje.

Kako bi se odločili, če bi se danes ponovno odločali za življenjsko pot? Bi ponovno izbrali misijonsko poslanstvo?

Takoj. Resnično sem bila srečna in vesela. Kar težko si predstavljam, da sem tam preživela 49 let svojega življenja. Hitro je minilo. Težave z zdravjem in opešanje v močeh pa mi je dalo vedeti, da je bolje, da se umaknem. Zdaj pa se posvečam bolj molitvi in premišljevanju. Tudi molitev je posebno poslanstvo in ko vemo, da je še toliko potreb, skušam še duhovno pomagati vsem tistim, ki se mi priporočajo v molitev.

s. Terezija, najlepša hvala za pogovor in vaše pričevanje!

Ob zaključku redakcije smo izvedeli, da je sestra Terezija po kratki težki bolezni odšla v Očetovo hišo. Terezija Pavlič se je rodila leta 1934 v Zabukovju in 1954 vstopila v red Hčera Krščanske ljubezni – usmiljenk. Zaobljube je naredila leta 1959. V misijone na Madagaskar je odšla 18. septembra 1968 in odšla v Fort Dauphin. Tam se je srečala z gobavci in jim ves čas svojega delovanja na Madagaskarju posvečala posebno skrb. Na Madagaskarju je gobavcev še vedno veliko. Leta 2002 je odšla v Ranomeno kot predstojnica sestrskeske skupnosti in ves čas nadaljevala delo v dispanzerju. Po izobrazbi je bila medicinska sestra. Med drugim je delovala tudi v dispanzerjih v Ambatoabo, Farafangani in Vangaindranu. V domovino se je vrnila 18. januarja 2017 in vse do konca pomagala v sestrski skupnosti v Šentjakobu ob Savi. Naj počiva v miru in večna luč naj ji sveti.

1974 - 7 Izgubljena leta?

LETA 1974 PIŠE FRANC SODJA

Z Madagaskarja je prišel domov na obisk italijanski misijonar. V svojem redovnem časopisu opisuje malgaške razmere in misijonsko deželo. Začne pa s trpkim doživetjem, ki ga je presenetilo kmalu po prihodu v domovino. Nekdo ga je vprašal: »Gospod, ali se vam ne zdi, da ste 22 let misijonarjenja na Madagaskarju zapravili?«

Takšnega vprašanja ni pričakoval iz vrst ljudi pokoncilске Cerkve. In verjetno ta človek ni edini, ki je pripravljen hitro postreči z »dejstvi«: misijoni so doma, duhovnikov Evropa bolj potrebuje kot Madagaskar, še bolj pa obe Ameriki, itak pa vas bodo kmalu izgnali, ker se prebujata nacionalizem v mladih afriških ali misijonskih deželah in končno: kaj pa ste dosegli v 22 letih svojega misijonarjenja itd.

Svet se hitro spreminja, tudi in morda še bolj krepko misijonski svet. Afrika ima že danes vsa drugačno podobo, kot jo je imela pred petdesetimi leti. In nastajajo krize. Krize tudi in predvsem v afriških Cerkvah. Na svetnem področju je kmalu opravljeno: kolonialna oblast slovesno izroči vodstvo nove

svobodne države domačinom. Tudi ob tem so prerivanja in velikokrat prelivanja krvi. A preusmeriti misijonsko delo, sprejeti nova dejstva in zastaviti zakoreninjanje Cerkve v domača tla, to ni delo slovesnega praznika, ampak stoletna preobrazba. In kdor pozna silnice narodov, ki stopajo v svetovno zgodovino, pa obenem nosi v sebi mesijansko poslanstvo, se ne bo ustrašil prigovorov površnih in malovernih kritikov. Res je: afrikanizacija zahteva naglih, krepkih posegov. A to ne pomeni odhoda tujih misijonarjev. Jasna je potrebnost domačega vodstva, ki mora odkriti pristno podobo bodočih mladih Cerkva. A vsega tega domačini ne bodo zmogli brez pomoči misijonarjev, ki jih ne plašita kritika in prigovarjanje tistih, ki

jim ni do rasti in zorenja Božjega kraljestva. Vse misijonske krize so samo znamenje življenja. Tudi napetosti med domačim klerom in tujimi misijonarji so samo znamenje novega časa in zrelosti ali vsaj dozorevanja obeh. V ta metež bi morali zdaj stopiti vsi tisti mladi ljudje, ki imajo voljo do posvečenega dela, voljo do služenja, voljo do ustvarjanja nečesa pristnega, nečesa novega, nečesa, kar bo ostalo trajno. Niti eno leto misijonskega dela ni zastonj. Vsak misijonar je že s svojim bivanjem prisotnost Božje ljubezni, kaj šele s svojim delom, ki včasih raste v vse smeri, v vsa razsežja. Prav zdaj je prišel čas, ko naj bi se legije mladih misijonarjev vsule v misijonski svet in v najbolj kritični uri pomagale ustvarjati tisto Cerkev, ki bo morda čez sto let ponos takratnih kristjanov in časten spomenik njim, ki jih danes ni strah desetletja »zapravljati« čas za tako veliko stvar, kot je vcepljanje in razraščanje mladih Cerkva.

Afriška Cerkev je mlada

Pričevanje kot temelj misijonske dejavnosti

P. MARI OSREDKAR

V decembrski številki Misijonskih obzorij smo začeli razlagati 2. poglavje dokumenta *Ad gentes* oz. člena št. 11 in 12, ki izpostavljata pričevanje kot temelj misijonske dejavnosti. Spoznali smo, da mora pričevanje voditi v občestvo vernih, torej v Cerkev. To je smisel in cilj pričevanja. O krščanskem občestvu dokument sicer govori v 15. členu. Tokrat se bomo posvetili pričevanju samemu. Trditev, da je pričevanje izpodrinilo avtoriteto, ki je bila v preteklosti močan pripomoček pri misijonski dejavnosti, nam najprej pomaga opredeliti pojem pričevanja.

Starši vedo povedati, da je vzgoja z močjo avtoritete sicer lahko učinkovita v trenutku izvajanja »oblasti«, kasneje pa nima učinka in se otroci pogosto odločijo diametralno nasprotno od želje staršev. Tako je tudi misijonar, ki ima politično, gospodarsko ali moralno avtoriteto, v tistem trenutku lahko zelo uspešen, ko pa avtoriteto izgubi, mu pa ljudje več ne sledijo. Prav nasprotno pa je vzgajanje z zgledom. Starši, ki dajejo lep zgled, bodo otroku pustili, da se odloča po svoji pameti in vesti. Mlad človek pogosto ne vidi razlogov, da bi se oprijel načina življenja, ki ga je videl pri starših. Ko pa odraste, razmišlja in se spominja, kako sta oče in mati prebrodila življenjske preizkušnje in takrat ga zgled staršev pritegne in ga tudi posnema. Misijonarjev zgled je torej podoben semenu, ki je vsejano v zemljo. Ko ga prekriva prst, ga ne moremo videti; ko pa iz semena zraste rastlina, moramo paziti, »da se ne spotaknemo ob njo!« Zgledno misijonarjevo krščansko življenje ni izgubljeno; četudi se trenutno zdi, da ne daje rezultatov. Skratka, pričevanje ni zgolj govorjenje, temveč je zgledno življenje po Evangeliju. Ker mora pričevanje voditi v skupnost, v Cerkev, mora misijonar s svojim življenjem pokazati, da je občestvo vernih tuzemeljska izpolnitev hrepenenja po Bogu. Poleg pričevanja z življenjem pa dokument *Ad gentes* v 11. in

12. členu govori tudi o pričevanju z dialogom, ki ga povezuje s spoštovanjem in ljubeznijo do vseh, s katerimi kristjani živijo. Ne moremo drugače živeti evangelija kot v dialogu z drugačnimi, drugače mislečimi in drugače verujočimi. Lep odnos do drugače verujočih, torej spoštovanje do njih, je najlepše pričevanje za evangelij. Primer takega odnosa imamo v Zahodnem svetu med kristjani in begunci, ki so večinoma muslimani. Na srečanjih Komisije za medreligijski dialog pri Evropski škofovski konferenci, kjer pogovor večinoma teče o odnosu med katoličani in muslimani v posameznih evropskih državah, delegati posameznih nacionalnih škofovskih konferenc v svojem poročilu povedo tudi to, koliko muslimanov zaprosi za krst in kakšni so razlogi, da želijo postati kristjani. Pogosto slišimo, da jih je nagovoril iskren dialog in spoštovanje do muslimanov. Kristjani, bodisi katoličani, bodisi protestanti, v Evropi pokažejo tako spoštovanje do muslimanov, da jim ne le dovolijo ampak celo pomagajo živeti po islamski veri. Naj omenimo, da je pred leti tudi katoliška stolna župnija v Koprulada na voljo muslimanom za molitev podružno cerkvico Rotundo, ki je niso potrebovali za bogoslužje. Tega se islamski verniki s hvaležnostjo spominjajo tudi danes, ko imajo že svoje molitvene prostore. Morda so muslimani pričakovali sovražnost in nagajanje, deležni pa so spoštovanja

in bratske pomoči. In ravno to pričevanje jim lahko odpre oči, da uvidijo, kako odrešenjski je evangelij in začnejo, nevede, tudi sami živeti krščanske vrednote ali pa kdo izmed njih celo sam postane kristjan. Kdor je Kristusov učenec, pričuje z iskrenim dialogom; če je trdno zakoreninjen v Kristusa in prepričan, da je le evangelijska Beseda pot, resnica in življenje, mu prijaznost in pogovor z drugače vernimi in drugače razmišljajočimi še zdaleč ne bosta omajala vere. Nasprotno, tako pričevanje Zanj mu bo vero poglobilo. Nekateri očitajo papežu Frančišku krivoverstvo zaradi njegove prijaznosti do muslimanov in zaradi njegovega spoštovanja do istospolno usmerjenih, ampak v bistvu je on s tem dialogom prvi pričevalec za Kristusa. Papež uresničuje koncilski nauk, ki pravi, da naj se »krščanska ljubezen v resnici razteza na vse ljudi, ne glede na raso, družbeni položaj ali religijo«. Koncilski dokument vse katoličane vabi k iskrenemu dialogu: »Kakor je Kristus sam prodiral v srce ljudem in jih z resnično človeškim pogovorom dovajal k božji luči, tako naj tudi njegovi učenci, globoko prežeti s Kristusovim Duhom, spoznavajo ljudi, med katerimi živijo, in naj bodo z njimi v stikih, da bodo v iskrenem in potrpežljivem dialogu sami zvedeli, kakšno bogastvo je darežljivi Bog razdelil med narode«. Iskrena vera oz. povezanost s Kristusom kristjana naravnost sili, da je povezan z občestvom vernih in da izraža spoštovanje tudi tistim, ki sicer niso v tem občestvu, ampak z njimi ali ob njih živi. Kdor pa ni iskreno kristjan, mu bo prav prišel vsak najmanjši izgovor, da ne bo prišel k nedeljski maši in bo v »dru-gačnih« videl zgolj sovražnike, ki jih je potrebno »uničiti«.

»»Odprite vrata ...««

PAVEL BAJEC, DUHOVNIK KP

Liturgično leto se izteka in dobri Bog nam poklanja novo. V kolikor je to mogoče, skušamo napraviti obračun našega upravljanja ter našega dela. Dvanajst mesecev, lepo število tednov in še toliko dni, ki smo jih prejeli od Gospoda in jih skušali preživeti z Njim, v njegovo slavo in v naše zveličanje.

Kot že lepo število let skušam odgovoriti na zahteve župnije »Marijinega Oznanjenja« in katehetskega centra »Betel«.

Župnija, ki uresničuje svoj trinajsti korak, živi in odgovarja na potrebe vernikov, ki so vedno številčnejši in tudi vedno bolj zavzeti v skrbi, da uresničimo našo župnijsko družino po božjih načrtih. Novo pastoralno leto smo začeli z lepim številom katehumenov, predvsem mladih, ki odpirajo njih srca Božji ljubezni. Veseli smo vedno večjega zanimanja mladih za mladinske organizacije. Molitvene skupine spremljajo naše pastoralne podvige in zalivajo šibke rastlinice, ki jih polagamo v srca iskalcev Boga. Naše bazične skupnosti so odgovor na povabilo naših škofov ter papeža: »Odprite vrata vaših cerkva in stopite k ljudem: k mladim, bolnim, zapostavljenim in podarite jim božjo ljubezen.« Le-ta jih združuje vsako nedeljo okrog oltarja, kjer vsa množica kot en sam zbor slavi Boga in njegovo dobroto.

Lepo je peti v zboru z nekaj sto pojočimi, ki slavijo Troedinega Boga. Misli mi uhajajo na naše slovenske božje poti, kjer romarji, vsi enodušno, prepevajo Bogu v čast ter v slavo Matere božje.

Kar lep del svojega časa posvetim delu v Centru za izobraževanje katehistov, kjer tudi stanujem. Tukaj imamo najprej prodajalno nabožnih predmetov: rožnih vencev, križev, nabožnih podob, molitvenikov in priročnikov za katehezo. Kar nekaj teh priročnikov pripravljamo prav tu v centru.

Za katehiste organiziramo izobraževalne tečaje na določene teme. Glavna tema letošnjih tečajev bo »Prve tri božje zapovedi«. Biti kristjan pomeni našo odločitev za Boga, našo popolno predanost Bogu. En teden imamo tečaj v francoščini, tri tedne pa v domačih jezikih. Te tečaje vodijo domači duhovniki. V enotedenskem bibličnem tečaju bomo letos brali in se poglobljali v Markov Evangelij. Enotedenske

duhovne vaje za katehiste v postnem času nam bodo pomagale k lepšemu obhajanju velikonočnih skrivnosti. Marsikatera župnija organizira dvo ali tridnevno duhovno obnovo kot pripravo na prejem zakramentov. Naš center sprejme kar nekaj takih skupin. Velik plus za naše finance so tečaji, ki jih organizirajo tu v centru razna podjetja iz mesta. Da nam ne bi bilo dolgčas, sprejemamo tudi ljudi, ki prihajajo v mesto po opravih ter najdejo pri nas prenočišče. Center nudi svoje usluge po različnih cenovnih stopnjah, z ozirom na opremo. Za nočitev lahko sprejmemo največ 170 oseb. Tri dvorane za srečanja nam omogočajo sprejem več skupin istočasno. Kot katoliški center imamo tudi lično kapelo, kjer skupine, ki to želijo, obhajajo sveto mašo.

Lep del sredstev za izvedbo tega načrta so bili darovi, ki sem jih prejel ob mojih obiskih v domovini. Res iskrena hvala za to pomoč ter naj vsem darovalcem Bog v svoji dobroti povrne.

Adventni čas nas bo ponovno dramil iz naše verske zaspanosti k živi in čuječi dejavnosti naše vere. Kristus prihaja na zemljo: prihaja v naše župnije, naše družine, prihaja v naša srca. Sprejmimo ga z veseljem in podarimo ga drug drugemu, podarimo ga predvsem mladim in otrokom, da se bodo z njim spoprijateljili in ga sprejeli v svojo družino.

Sveti trije kralji bodo tudi letos obiskali naše družine, naše domove. Opozorili nas bodo, da je Bog poslal svojega Sina, Kristusa, Odrešenika. Sprejmimo ga z odprtimi srci, naklonimo mu vsaj nekaj trenutkov na dan, ostanimo z njim na dan, ki mu je posvečen in vse naše življenje bo postalo bolj svetlo in praznično! Vsem vesele božične praznike ter srečno novo leto 2024, v družbi Jezusa in Marije.

Bog naj vas blagoslavlja.

Dežja pa še kar ni

S. MARJETA ZANJKOVIČ, SALEZIJANKA

Prazniki so že pred vrati in je povsem normalno, da naše misli kar same od sebe hitijo tja, kjer nas imajo radi, mislijo na nas, delijo z nami našo usodo, se veselijo naših uspehov in trpijo, če vedo, da nas pritiska križ. To ste vi, naši dragi prijatelji, naši vztrajni dobrotniki.

Tukaj v Manazary, med hribi in dolinami, posejanimi z riževimi polji, sedmimi jezeri, mi teče že tretje leto. Pred 28 leti sem bila pet let že tukaj, zato mi je, kakor bi se spet vrnila domov med svoje. Zelo dobro se počutim, še posebej, ker mi podnebje čudovito odgovarja, ni ne prevroče ne premrzlo. Tukaj imamo sestre velik vzgojni center (več kot 600 mladih in otrok) osnovno šolo, srednjo in obrtno šolo, različne tečaje, farmo, kjer se mladi učijo živinoreje in poljedelstva, dispanzer, oratorij in internat za dekleta, ki prihajajo iz oddaljenih vasi. Poučujemo katekizem in seveda kuhamo za več kot sto revnih otrok naše šole. Ob sobotah in nedeljah pa smo večkrat še na podružnicah naše župnije. V skupnosti nas je šest sester, z nami sodeluje 40 učiteljev in več sodelavcev. Naše življenje je zelo pestro in raznoliko, polno veselja, še več skrbi in tudi trpljenja.

Ko sem se po 28. letih vrnila sem, sem bila pozitivno presenečena, da me ljudje niso pozabili. Tudi otroci, ki so se rodili in odrasli v tem času, so vedeli zame, ker so jim starši večkrat govorili o veselih dogodkih, ki so jih preživeli skupaj z mano.

Kakor v drugih skupnostih, kjer sem delovala več let, so tudi tukaj v Manazary čudovite sledi, znamenja vaše velikodušne pomoči, izrazi vaše ljubezni do najrevnejših. Kako naj bi le preprost »hvala« zadostoval za vse dobro, ki smo ga deležni preko vas, dragi dobrotniki?! Ljubi Bog ve, da mu kar naprej govorimo o vas in ga prosimo, naj vas vse blagoslavlja, četudi se vam to pogosto ne zdi tako, ker Njegov čas ni naš čas!

Že pred dvema mesecema bi se morala začeti deževna doba, a je že

preteklo devet mesecev, ko praktično ni bilo dežja. Pri vas pa ga je preveč! Z veliko žalostjo in skrbjo sem bila in sem še v dragi naši domovini, ki jo poplavlja reke in rušijo plazovi. Z vami vsemi sem goreče molila k Bogu in k naši ljubi Materi Mariji, naj vas potolažita in ohrabrita v veri. Tistim, ki imajo močno vero, je mnogo lažje prenašati tovrstne tegobe in trpljenje.

To leto smo imeli nič koliko skrbi zaradi pitne vode. Ker vodne cevi, ki nam prinašajo vodo izpod gora več kilometrov daleč, prečkajo mnoga riževa polja, jih nekateri poljedelci kar presekaajo in vodo usmerijo na riževo polje, kjer primanjkuje vode in se riž suši. Prav nič jih ne skrbi, da v tem primeru ustavijo vir pitne vode za več vasi in za več dni. Ker nihče ne ve točno, kje voda uhaja, je to za vse prava katastrofa. Težko najdeš rezervne dele, pa tudi tistega, ki naj bi zadevo uredil. Lahko si predstavljate, kaj to pomeni za veliko šolo, za živino in seveda za celo vas, ki obtožuje te in one, ne nazadnje tudi sestre, ki imajo seveda rezervoar, ki pa tudi prazen čaka na milost odgovornih. Luč in elektrika kar naprej

ugašata, kdo naj bi vedel za prave vzroke? Še tisto malo hladilnikov, ki jih imajo bolj premožni, kar naprej ne dela in tako zavira napredek že tako zaostalih vasi.

Jaz sem trenutno poleg drugega dela odgovorna, da prodajam blago, v katerega zavijejo mrtvega. Tukaj namreč ne poznajo krst. Ker vsak dan kdo umre, je tudi to pravo delo. Vse sorodnike umrlega obvezuje dolžnost kupiti kos blaga, ne glede na to, ali imaš ali nimaš denarja, ker prt za umrlega ne sme biti podarjen ali na posodo, revne družine so primorane v še večjo revščino. Dva metra

blaga sicer ni neka grozna cena (malo več, kot stane eno boljše kosilo, pa vendar!). Če je družina velika ali bogata, se kosov blaga toliko nabere, da je telo mrtvega zaradi teh povojev tako debelo, da ne more skozi vrata grobnice in so pogrebci primorani v odvijanje prtov, ki jih potem v notranjosti grobnice spet vrnejo mrtvem. Blago za mrtvega se lahko kupi samo tri dni v tednu, ker so ostali dnevi nevarni za mrtvega in za družino. Še sedaj mi je to uganka, ljudje neradi povedo resnico tujcem. Tako je to pri nas. Ne bi še končala, če bi vam hotela povedati vse navade teh naših ljudi. V krajih, kjer sem delovala prej, so te navade drugačne od naših tukaj v Manazary. Upam, da vas nisem dolgočasila.

Oznanjali smo Jezusovo rojstvo

Dan po prazniku Jezusovega krsta smo koledniki iz župnij Ljubno ob Savinji, Luč in Solčave v slovenski prestolnici zaključili letošnje koledovanje. Z zbranimi sredstvi se vsako leto podpre projekte in poslanstvo misijonarjev, da lahko pomagajo najrevnejšim. Zaradi preizkušnje hudih poplav lanskega avgusta se močno zavedamo, kako pomembna sta sočutje in pomoč sočloveku, zato smo še toliko bolj hvaležni, da zmoremo biti del te čudovite dobrodelne zgodbe. Jezusov blagoslov vsako leto z navdušenjem poneseemo v številne domove naših župnij, letos pa smo veselo Jezusovo oznanilo, z molitvijo in prepevanjem, oznanjali tudi v Ljubljani. Obiskali smo Misijonsko središče Slovenije, Nadškofijo Ljubljana, kjer nas je pozdravil ljubljanski nadškof metropolit msgr. Stanislav Zore in predsednico države, dr. Natašo Pirc Musar, ki nam je ob sprejemu zaželela mirno in srečno novo leto ter poudarila, da je srečanje s koledniki čudovit način, kako ohranjati in graditi mostove med ljudmi.

Pot nas je ponesla tudi v Državni zbor, kjer nas je v predverju velike dvorane, v neposredni bližini čudovitih lesenih jaslic, sprejela predsednica Državnega zbora, mag. Urška Klakočar Zupančič. Po njenih besedah so misijonarji po svetu z ustanavljanjem šol pomagali do izobrazbe že številnim otrokom. Poslanci državnega zbora zaradi ponedeljkovega urnika dela v veliki dvorani niso bili prisotni, zato pa smo si dovolili spregovoriti na drugačen način. Zmolili smo Angel Gospodov za blagoslov in za zdravo pamet, ki smo je v tem času prav vsi še kako potrebni. Za prisrčen sprejem se zahvaljujemo tudi osebju ljubljanske stolnice, kjer smo ob jaslicah zapeli Sveto noč, Založbi Družina, Škofijski in Slovenski Karitas ter vsem dobrim ljudem, ki so namenili svoje darove, s katerimi lahko pomagamo otrokom v misijonih. Nebeški Oče naj nam da korajže, da bomo s svojim zgledom zmogli tudi skozi leto, ki je pred nami, pričevati za Jezusa, našega Odrešenika, v svojih družinah, šoli in župniji.

Koledniki iz župnij Ljubno ob Savinji, Luče in Solčava, z župnikom Vikijem Koščem ter katehistinjama Ano in Suzano

Srečanja kolednikov

Škofija Novo mesto

V soboto, 13. januarja, se je 90 kolednikov z njihovimi spremljevalci in domačimi duhovniki srečalo na vsakoletnem srečanju kolednikov v župniji Novo mesto-Šmihel. Srečanje smo začeli s sveto mašo, ki jo je daroval škofijski animator za misijone, gospod Matej Gnidovec. Pri sveti maši so z uvodi in prepevanjem pesmi sodelovali koledniki. Zahvalili smo se Bogu za vse lepe trenutke, izkušnje in milosti, ki smo jih prejeli v dneh koledovanja. Po sveti maši smo se odpravili v Zavod Friderik I. Baraga, kjer smo prisluhnili izkušnji laičkih misijonarjev Katje in Matevža Strajnarja. Pokazala sta nam fotografije z Madagaskarja, kjer sta delovala in tudi pokazala, kaj vse se je naredilo s prispevki Trikralske akcije. Po kosilu so se mladi koledniki, polni lepih misijonskih in koledniških vtisov, vrnilo misijonarit na domače poljane.

Nadškofija Ljubljana

Glejte Trije kralji! Ne le trije, zbralo se nas je skoraj 200 iz 15 župnij, na škofijskem srečanju kolednikov ljubljanske nadškofije v Zavodu svetega Stanislava v Šentvidu nad Ljubljano. In kralji so prinesli darove Jezusu. Tudi mi smo prinesli svojo dobro voljo in veselje k maši v zavodski cerkvi, med katero je prepeval otroški zbor iz Šentvida, po njej pa nas je nagovoril misijonar Tone Kerin. V imenu otrok na Madagaskarju se je zahvalil za darove, ki so jih otroci zbrali v koledniški akciji. Brez teh darov otroci na Madagaskarju ne bi imeli šole, ne bi imeli bolnišnice ... Za zabavo je poskrbel čarodej Andrej Zeme. Kralji in spremljevalci so se vrnili na svoje domove z željo, da se prihodnje leto spet srečamo.

Janez Avsenik

Nadškofija Maribor

V duhu gesla Naše veselje za srečo drugih smo tudi letos po številnih župnijah nadškofije Maribor zaključili Trikraljevsko koledniško akcijo. Kolednike smo povabili na škofijsko srečanje, ki je bilo 13. januarja 2024 na Ptujski Gori, kjer se nas je zbralo nekaj več kot 60. Začeli smo s sv. mašo, s katero smo se zahvalili za poslanstvo in pričevanje kolednikov. Bogoslužje je vodil nadškof Alojzij Cvikl. Po maši je sledilo še lepo pričevanje misijonarke s. Andreje Godnič, ki je predstavila osebno poklicanost in petnajstletno delo v misijonih v Peruju

in Venezueli. Povedala je, da lakota zelo boli; zaradi nje otroci ne morejo niti jokati, ker nimajo energije. Kako dragocena so zbrana sredstva ob koledovanju, da se omili revščina. Bog povrni župniji Ptujška Gora.

J. M.

Škofija Koper

V soboto, 13. januarja 2024, smo se na srečanju v dijaškem domu Škofijske gimnazije v Vipavi zbrali predstavniki kolednikov škofije Koper. Srečanje smo začeli s sveto mašo v kapeli dijaškega doma, ki jo je daroval misijonar Danilo Lisjak, z njim pa so somaševali še štirje duhovniki: misijonarja g. Janko Kosmač in g. Ivan Bajec, škofijski animator za misijone g. Niko Štrancar ter g. Primož Erjavec, ki je bil naš gostitelj. Že pri sveti maši nas je g. Danilo nagovoril ter se nam zahvalil za naše delo, ki ga opravljamo kot koledniki. Po maši pa nam je na krajšem predavanju predstavil še svoje delo ter življenje v afriških državah Ruandi, Kongu ter Ugandi. Vipava nas je to soboto pričakala z jasnim in sončnim vremenom, tako da smo uživali v iskanju skritih zakladov. Hitro so bili najdeni vsi predmeti, ki so bili skriti v okolici dijaškega doma ter so simbolizirali zlato, kadilo, miro in jaslice. Veseli, da smo se srečali ter s spoznanjem, koliko dobrega je prineslo naše delo, smo odšli vsak na svoj dom.

Eva Ule

Velika spoštljivost do človekovega dostojanstva

S. BARBARA PETERLIN, MARIJINA SESTRA ČUDODELNE SVETINJE

Letos nas je zima hitro obiskala. Imeli smo lepo, toplo in dolgo jesen, konec novembra pa že prvi sneg in temperature pod ničlo. To obdobje je še posebej težko za brezdomce. Ko jih s čajem in sendviči srečujemo na ulici, so nekateri tako premraženi, da komaj kaj lahko odgovorijo. Prav lepo srečanje je bilo z brezdomcem, za katerega še niti ne vemo, kako mu je ime. Malo mu je bilo nerodno vzeti čaj in sendvič, ko pa smo mu ponudile še čudodelno svetinjo, so mu neverjetno lepo zažarele oči. Ta njegov pogled je navdal tudi nas z radostjo in hvaležnostjo, kako tudi nam Gospod krepi vero preko majhnih. Že več mesecev pomagamo pri zdravljenju brezdomcema Georgiju in Galji. Oba smo spoznale v Centru za brezdomce.

Georgij je od rojstva gluhonem, zadnje čase pa so se mu pojavile še težave s srcem. Zaradi okužbe je imel uničeni dve srčni zaklopki, tretjo pa poškodovano. Zaradi težkega splošnega stanja je bil kar naprej v bolnišnicah. Zdravniki so predlagali operacijo, ki pa ni nujno, da uspe in je zelo draga. Skupaj z Lazaristi smo se strinjali, da mu je treba pomagati z operacijo, tudi če ne uspe. Tudi sam si je želel, da bi ga operirali. Pred nekaj tedni je operacijo srečno prestal. Skupaj z njim se veselimo, da je uspela in da je njegovo življenje

nekoliko olajšano. Ko ga je v bolnišnici obiskala s. Marta, je svojo hvaležnost izrazil s prisrčnim objemom. Georgijeva kardiologinja je ganjena, da so v Sloveniji ljudje, ki darujejo sredstva, da lahko z njimi pomagamo ubogim. Zanj je to zgled, kako cenimo človekovo dostojanstvo. Tudi mene je ta pomoč spomnila na Božji odnos do nas. Kako nam Gospod daje svojo ljubezen ne glede na to, če jo bomo sprejeli ali zavrgli, če si jo zaslužimo ali ne, če smo jo po svoji krivdi zapravili ali ne ... Daje jo, ker smo Zanj dragoceni mi. Z Georgijem se je težko sporazumeti. Nekateri mu pišejo, drugi se trudijo z gestami. Tudi meni gredo slednje bolj od rok. Kako prav pridejo igralske sposobnosti! Večkrat se prav nasmejimo. Še dobro, da Georgij hitro razume. Galja je zadnjih nekaj let preživela na ulici. Svoje težave je reševala z alkoholom. Večkrat si je zlomila roko, drugič nogo. Neke noči se je grela na ceveh, kjer teče topla voda, počasi je zaspala in se prebudila šele, ko je imela že zelo opečeno nogo. To rano sem ji več mesecev prevezovala. Ker se dolgo ni zacelila, smo prosile Sestre matere Terezije, če bi jo lahko sprejele v njihov center za brezdomce. Galja je pri njih oživela. Vsak dan hodi k sv. maši in na molitve, pomaga v kuhinji in po hiši. Rana se ji je hitro zacelila, sestre so ji pomagale

Obnovljena hiša Valentine

narediti dokumente, priskrbele osebnega zdravnika in ji pomagale, da je prišla do pokojnine. Pripravila se je tudi na sv. spoved. Nekoč nam je zaupala svoje razmišljanje: »Odkar sem začela živeti z Bogom, je mar zame tudi mojim sorodnikom. Poklicala me je sestra, po dolgih letih tudi hčeri in sin pa teta in stric.« Tako je Galja poleg Boga našla tudi svojo družino in svoje dostojanstvo. Lepo je videti, kako nekdo vstane in začne po korakih živeti novo življenje. Ker ima hudo neozdravljivo bolezen, je večkrat zaradi šibkega zdravja tudi v bolnišnici. V času njene hospitalizacije so na oddelku umrli trije bolniki. Pripovedovala je, kako je blagoslavljal in prosila Boga za njihove duše. Videti je, da tudi njo skrbi, kdaj bo prišla njena ura. V hvaležnosti za sedanjo situacijo si želi, da bi vsaj zadnji čas svojega življenja preživela kot človek. V letošnjem letu smo z nakupom gradbenega materiala lahko pomagali sedemnajstim družinam. Vsi imajo hiše že pod streho. Špakovi so bili v času okupacije štiriindvajset dni v kleti. Le ponoči so si kaj skuhalo,

Brezdomci na ulicah Kijeva

drugače pa so se ves čas skrivali. Ko so ruski vojaki odhajali iz njihove vasi, so zažgali tudi njihovo hišo. V trenutku so ostali brez vsega. Sina in hčerko z družinami so sprejeli dobri ljudje v vasi, dedek in babica pa sta si s pomočjo dobrih ljudi uredila sobico v hlevu. Le ta jima služi za spalnico, kuhinjo, kopalnico in sprejemnico. Kar se da hitro so na starih temeljih začeli z gradnjo nove hiše. Pred prazniki se bodo lahko že vselili vanjo. Zanje bo letošnji Božič še posebej lep, saj bodo ponovno vsi skupaj. Vesele smo, da v tej vasi želijo v zahvalo postaviti kapelico Brezmadežni. Večkrat se čudimo, kako Božja previdnost širi mrežo dobrodelnosti. Preko lazarista g. Vitalija smo spoznale redovnike Albertince, ki v Zaporozju štirikrat na teden delijo hrano 1200 ljudem. Z denarjem, ki smo ga dobile od dobrotnikov iz Slovenije, smo jim lahko kupile osem ton hrane, kar jim je zadoščalo za en mesec. Brat Vječeslav je bil pred vstopom v samostan voznik kamiona, kar sedaj pride zelo prav. G. Vitalij je Albertincem podaril kamion. Tako brat Vječeslav lahko sam potuje, naloži tovor in ga pripelje do ljudi. Tik pred prazniki ga znova pričakujemo v Kijevu, kjer mu bomo kupili živila, da bodo lahko ljudem dali tisto najosnovnejše. Preko poznanega zdravnika smo prišle v stik s prostovoljcem Viktorjem. Večkrat na mesec pelje pomoč vojakom. Kljub temu da ni preveč veren, je že prvič vzel tudi čudodelne svetinje za vojake. Po enem tednu je že prosil za nove, saj je že vse razdelil. Nekoč nam je razlagal, kako na neko točko do vojakov zelo težko pride. Navigacija ne dela ali ga vodi po krogu, kar naprej je potrebno obračati in poizkušati znova. Ko jih je končno našel, jim je najprej dal, kar jim je pripeljal. Želel jim je podariti še čudodelne svetinje. Odpre škatlo z otroškimi risbicami, kjer naj bi bile tudi svetinje. Brska, pa jih nikakor ne more najti. Misli, da jih ima morda v avtu. Pa jih tudi tam ni. Potolaži se, da jih je najbrž pozabil doma. Potem se pelje na drugo postojanko.

Obnovljena hiša gospe Katje v predmestju Kijeva

Ko odpre škatlo z risbicami, na samem vrhu iz nje gledajo čudodelne svetinje. Sam ne more verjeti, kot da se je hudi duh usedel nanje, da jih ni mogel dati vojakom. Po tem dogodku smo ga naučile, da svetinje lahko zakoplje tudi v zemljo ali da v špranje, da posveti to področje Devici Mariji. Naš Viktor se zelo hitro uči in čez nekaj dni to že izvede. Sam ni mogel verjeti, da je prišel do prve postojanke brez navigacije in brez tega, da bi se enkrat zmotil ali napačno zavil ter bi moral obračati. Vojakom je razdelil svetinjice in si pripravil navigator do naslednje postojanke. Le ta mu pokaže pot za 30 km krajšo kot običajno. Nova cesta je bila zelo dobra in do vojakov je prišel še podnevi. Viktor svoje pripovedovanje zaključil: »Veste, počasi že tudi jaz verujem, čeprav sem za to zelo trd.« Večkrat smo že razmišljale, kako bi svetinjo lahko poslale na fronto. Pa nam je Gospod poslal Viktorja. Mislim, da še sam ne ve, kako veliko delo mu je zaupal Gospod. Lepo je, da preko preprostih ljudi raste vera in Božja pomoč prihaja k najbolj preizkušanim. Široka je tudi mreža razdeljevanja zdravil. Zelo veliko zdravnikov smo spoznale v tem času, prav vsaka škatlica najde svojega lastnika. Tudi če dobimo zelo redka zdravila,

zdravniki najdejo kolege, ki se ukvarjajo z bolniki, ki potrebujejo taka zdravila. Zame je to zelo dragoceno, saj vem s kakšno požrtvovalnostjo se zbirajo in kakšno pot morajo opraviti, preden pridejo do nas. Slovenska zdravila in sanitetni material je tudi zelo cenjen. Tudi brezdomci nam odpirajo pot do zdravnikov. Ko ležijo v različnih bolnišnicah, jih obiskujemo in tako se spoznamo z novimi zdravniki, ki so tudi veseli pomoči. V zadnjih tednih so znova pogosti zračni napadi tudi na Kijev. Najtežje je za otroke in starejše, pa za osamljene ljudi, ki so v času stiske sami. Me se ob zvoku sirene zberemo skupaj in začnemo moliti rožni venec ter blagoslavljeni. Skupnost in molitev nas krepi. Vedno znova me pretresejo poškodovane stavbe. Hkrati pa navdaja hvaležnost Bogu za varstvo in življenje. Vsak dan pa smo mu hvaležne tudi za vse vas, ki na razne načine izražate pomoč, skrb in dobroto nam in našemu narodu. V tem času vojne me najbolj nagovarja in krepi prav Gospodovo zagotovilo, da nam je vedno blizu. Prav te bližine Novorojenega Odrešenika želim tudi vam. Naj vam prinaša moč in tolažbo v vsak dan novega leta, ki je pred nami, ter bogato povrne s svojimi darovi. Hvala vsem in prav vsakemu posebej!

Kombi namesto hiše

S. ANA SLIVKA, FRANČIŠKANKA MARIJINA MISIJONARKA, FRANCIJA

Čprav se Clichy-sous-Bois nahaja le 23 km od Pariza, je življenje tukaj popolnoma drugačno od čarobnega utripa glavnega mesta. Naše predmestje je prenatrpano s starimi stolpnici, v katerih živijo priseljenci in je pogosto prizorišče nasilnih izredov, revščine, kriminalnih dejanj, a tudi izjemne solidarnosti in dobrote.

Tik pred Božičem sem šla obiskat starejšo župljanko. Po poti sem naletela na gospo, staro kakih 35 let, ki je pred seboj rinila nakupovalni voziček, poln starega železja. »Dober dan, gospa,« sem pozdravila. »Kako ste?« Žena se je ustavila, me žalostno pogledala in v okorni francoščini rekla: »Slabo. Tri mesece moj mož bolan umrl.« Razložila mi je, da ji je ime Marija, da je pravoslavne vere in da je z možem in hčerko v Francijo prišla iz Moldavije. Kombi, v katerem živijo že pet let, je nevozen. Občina je seznanjena z njenim stanjem, a takih primerov je v našem predmestju ogromno. Medtem ko je hčerka v šoli, ona iz smetnjakov pobira staro železo, ki ga potem proda za nekaj drobiža. Še isti večer smo sestre obiskale Marijin kombi ter ji odnesle nekaj hrane in odej. Čprav vem, da ni lepo biti preveč vsiljiv, vseeno nisem mogla brzdati svoje radovednosti: »Kje pa se okopate?« Toplo se je nasmehnila. Skoraj vsi prebivalci našega mesta so muslimani, kar pomeni, da gredo moški zjutraj na delo, žene pa ostanejo doma. Kadar možje niso doma, jo žene, vsakič ena, povabijo k sebi, da se umije in opere perilo. Ko govorimo o miru na svetu ter o slogi med različnimi narodi in verstvi, redkokdaj pomislimo na tuš in pralni stroj, ampak v Clichy-sous-Bois se solidarnost in odprtost preprostih žena izraža ravno preko teh najbolj osnovnih stvari.

Kvišku srca

S. MILENA ZADRAVEC, SALEZIJANKA, JORDANIJA

Potrpežljivo, a nenehno vabilo izražajo tisti, ki so trdno prepričani, da nas Gospod ne zapusti. »Kvišku srca,« da presežemo sedanjo bolečino in vidimo, kako se tudi v tem opravlja Božje delo. Čudno se to sliši, ker vsak po svoje vidi dogodke, izlušči podtalne vzroke, kakor mu prija ... Ker je ta otrok Jezus resnično Gospodar zgodovine, osebne zgodovine vsakega izmed nas in zgodovine

Državno priznanje

V septembru 2023 je predsednik republike Madagaskar podpisal in izdal veliko državno priznanje Tonetu Kerinu za njegovo življenjsko delo in trud pri napredku malgaškega naroda na področju gradnje cerkva in mostov, popravljanja cest predvsem pa šolstva.

Z gradnjo šol in vrtca je na stotine otrokom omogočil izobrazbo in jim dal upanje za boljši jutri. Nagrado oz. priznanje so iz rok predsednika občine Befotaka Atsimo in poslancem ter vojsko v imenu Toneta, 31. decembra 2023, prevzeli odgovorni na misijonu. Tone se zahvaljuje vsem Slovencem, ki so mu pri izpolnjevanju in reševanju tega poslanstva pomagali.

sveta, lahko zavestno in pogumno razglašamo veselo novico, da je On pot, resnica in Življenje, da kljub vsemu verujemo vanj. Konec koncev verovati še ni tako težko, odpuščati pa je problem in težava za mnoge. Kjer je sovraštvo, tam ni božiča, tam tečejo solze in materam se srce para, jetnikom se kosti lomijo, žeja po osvoboditvi ... Kjer so sodobni "Herodi", tam straši tema, se izgubi orientacija in pospešuje en velik kaos. Božji blagoslov naj spremlja vaše delo in dobrosrčnost vseh.

S. Milena ima vez z Gazo in možnost posredovanja pomoči. Kdor bi želel darovati za vse prizadete v Gazi, lahko svoj dar nakaže na: TRR: SI56 0201 4005 1368 933 Misijonsko središče Slovenije, Kristanova 1, 1000 Ljubljana koda namena: CHAR, namen nakazila: pomoč za Gazo, referenca: SI00 249661

Častni profesor

P. JANEZ MIHELČIČ, JEZUIT, KIRGISTAN

Spet je leto naokoli in čas, da Vam voščim blagoslovljen Božič in vse dobro v novem letu. Nekateri že veste, da sem bil lani kar dvakrat doma. Preden sem se sredi avgusta odpravil nazaj v Biškek, sem bil na zdravniškem pregledu. Odkrili so raka, vendar sem za to izvedel šele v Biškeku. Septembra se tukaj začnejo predavanja, zato sem najprej našel zamenjavo in se sredi meseca vrnil v Slovenijo na natančnejše preiskave, kjer so mi določili terapijo s hormoni in mi predpisali zdravila, tako da sem se sredi oktobra spet vrnil v Biškek, kjer čez teden nadaljujem s predavanji, ob koncu tedna pa pomagam v župniji. Po pravici povedano, se ne čutim bolnega in živim »kot po navadi«, tudi s kolesom se še vozim. Univerza, na kateri predavam, letos praznuje 30-letnico ustanovitve, pa so mi ob tem, za dolgoletno sodelovanje, podelili naslov častnega profesorja. Moja molitev je, naj se v vsem in povsod zgodi Božja volja. Naj nam Bog da zdravo pamet, da bomo mogli premagovati težave. »Pridi k nam Tvoje kraljestvo!«

S šolanjem do boljšega življenja

JANKO PIRC

Od 5. do 15. decembra 2023 smo se sodelavci Misijonskega središča Slovenije odpravili na obisk misijonarke sestre Zvonke Mikec v Angoli. Povod je bil odprtje in blagoslov novega vrtca v Cabindi, katerega gradnjo smo podprli z donacijo iz sredstev lanskoletne Trikraljevske akcije. Sadovi dobrote slovenskih otrok in darovalcev so tako spet postali konkretno otipljivi v dobro afriških otrok.

V Angoli preko sester salezijank individualno podpiramo tudi 280 otrok v projektu botrstvo. Drugi glavni cilj obiska je zato bil, da v živo srečamo otroke iz botrstva, se srečamo s sestrami, ki skrbijo zanje in поблиže spoznamo situacijo, v kateri odraščajo. V Angolo smo se odpravili ravnatelj Matjaž Križnar, referentka za botrstvo Saša Sever Žuntar in tajnik Janko Pirc.

Na praznik Brezmadežne je potekal že omenjeni blagoslov vrtca v Cabindi, ki bo namenjen več kot 200 otrokom. V prihodnosti v kompleksu načrtujejo še gradnjo osnovne šole in sestrskeske hiše. Sestre so s to gradnjo dobile prvo lastno stavbo v mestu in s tem nekakšno stalnost v regiji, kjer delujejo sicer že 13 let. Letos so salezijanke praznovale 40-letnico svoje navzočnosti v državi Angoli. V tem času so odprle že sedem postojank, kjer imajo vrtce, osnovne šole in že tudi nekaj srednjih šol ter centrov za poklicne tečaje za odrasle. Vse to je v Angoli zelo potrebno, saj ravno preko vzgoje lahko največ prispevamo k dobrobiti ljudi in razvoju družbe.

Sestre povsod tesno sodelujejo z lokalnimi škofijami in brati salezijanci ter drugimi skupnostmi. Močno so vpete v cerkveno in vzgojno mrežo v Angoli. Poleg tega imajo na več krajih tudi vzgojne hiše za dekleta, aspirantke, postulantke in novinke, ki bi rade vstopile v njihove vrste. Po 40 letih navzočnosti v državi se lahko pohvalijo, da je od dobrih 40 sester že več kot polovica domačink. Sodelavci Misijonskega središča Slovenije smo v desetih dneh skupaj s s. Zvonko obiskali šest postojank sester v državi (Cabinda, Luanda,

Calulo+Quitila, Benguela, Cacucaco, Zangu). Tako smo dobili vpogled v njihovo odlično misijonsko delo in spoznali različne predele države. V šolah so nas otroci prisrčno sprejeli. Posebej lepa pa so bila srečanja z otroki iz projekta Botrstvo, ki so se od srca zahvalili svojim botrom iz Slovenije za pomoč, da se lahko šolajo in tako vstopijo v življenje. Ob obisku smo sodelavci spoznali tudi splošno stanje v državi. Angola ima izredno bogate naravne vire, predvsem zaloge nafte, pa tudi zlata, diamantov, kovin, ter v večjem delu zelo rodovitna tla in ugodno klimo za kmetijstvo. Potencial za razvoj je velik. Žal je večina bogastva od naftnih zalog skoncentrirana na vodilni sloj, le malo sredstev pa preide v razvoj infrastrukture, šol, zdravstva, cest in socialnih ustanov. Tako še vedno velika večina prebivalstva živi na meji z revščino. Angolci so izredno odprti za življenje, zato se je v zadnjih 30 letih pomnožilo prebivalstvo z 10 na 30 milijonov. Od tega ena tretjina živi v glavnem mestu Luandi. Tja jih je veliko pribežalo v času desetletja trajajoče državljanske vojne, ki je trajala do leta 2002. Kljub temu so znaki, da se Angola hitro razvija, zato lahko upamo, molimo in podpiramo delo misijonarjev, da bi ta razvoj kmalu dosegel čim širši krog ljudi.

Sodelavci Misijonskega središča smo hvaležni za vse nove izkušnje in spoznanja, za dobrodoščico otrok, vzgojiteljev in sester, za vse njihovo delo, ki ga opravljajo na področju vzgoje in utrjevanja vere. Še naprej jih bomo lahko podpirali, saj načrtov za nove projekte sestrkam ne zmanjka. Hvala posebej s. Zvonki Mikec, ki nas je povabila in spremljala.

Slovenske darovalce vabimo, da se vključijo v projekt Botrstvo, lahko pa darujete za splošne potrebe misijona s. Zvonke Mikec v Angoli.

Duhovna obnova za Slovenijo

JANKO PIRC

V začetku lanskega decembra je po daljšem času Slovenijo obiskal misijonar Pedro Opeka. Večina misijonarjev prihaja v domovino na dopust vsake tri leta, v zadnjem času mnogi zaradi zdravstvenih pregledov in posegov tudi pogosteje. Od zadnjega Opekovega obiska pa je minilo že osem let. »Prihajam kot misijonar, eden od 42 slovenskih misijonarjev, ki trenutno delujemo po svetu. Moja želja je pričevanje in srečanje z ljudmi. Ne prihajam nastopat v medijih.« A pričakovanje v domovini je bilo iz dneva v dan večje. Vsakdo bi se želel srečati z njim, posneti pogovor, dobiti vsaj kratko izjavo ali skupno fotografijo. Program za kratkih šest dni obiska je bil izredno natrpan, a je vseeno omogočil številna lepa osebna srečanja.

Misijonsko središče Slovenije je prevzelo koordinacijo programa v Sloveniji. Ravnatelj in vsi štirje sodelavci smo bili en mesec močno vpeti v njegovo pripravo. Kot organizator včasih nimaš povsem jasnega vtisa, kako

določeni programi uspejo. Zato smo toliko bolj veseli zares številnih pričevanj ljudi, ki povejo, da so dogodki presegli njihova pričakovanja, da so srečanja s Pedrom Opeko doživeli kot močno spodbudo in malo duhovno obnovo za Slovenijo. Za nas je to najlepša pohvala, saj smo na ta način uresničili tisto nekoliko pozabljeno nalogo, da je vsakdo poklican z besedo in dejanji pričevati za vero v svojem lastnem okolju. Misijoni niso samo v tretjem svetu. Tudi Slovenija je v mnogih ozirih že misijonska dežela. Pričevanja misijonarjev so nam zato lahko močna spodbuda na naši poti krščanstva v domovini. Pedro Opeka je v Slovenijo priletel že 28. novembra, a je prve tri dni preživel na Avstrijskem Koroškem. V Sloveniji pa se je mudil od 1. do 6. decembra 2023 in v tem času so se zvrstili dogodki v Celovcu, Celju in Velikih Laščah, v cerkvi Marijinega oznanjenja na Tromostovju v Ljubljani ter v mariborski stolnici. Pedro se je srečal z mladimi študenti pri zorni maši v cerkvi Srca Jezusovega na Taboru, s predsednico republike dr. Natašo Pirc Musar in

zunanjo ministrico Tanjo Fajon. Kljub skromnemu času in zadržanosti je podal tudi nekaj intervjujev in izjav za medije. Obiskal je sorodnike in se srečal s prijatelji. Bival pa je pri sobratih lazaristih na Taboru v Ljubljani. Vrhunec, nekakšna pika na i vseh dni, pa je bilo veliko javno pričevanje v športni dvorani Medvode. Do zadnjega kotička polna dvorana, 2.500 ljudi, je napeto in tiho poslušala pogovor misijonarja z voditeljem Juretom Seškom. Vzdušje je bilo fenomenalno, nobene nervoze, nobenega dolgočasenja. Preprosti govor, brez dodatnega pompa, je dve uri prikoval obiskovalce v zbranosti. Posnetek na spletni platformi si je do danes ogledalo že več kot 22.000 oseb, mnogi pa tudi na televizijskih programih, ki so ga predvajali. Odgovori Pedra Opeke so bili kot vedno preprosti, razumljivi in udarni. »Otroci na Madagaskarju ne jedo medalj, ampak riž. / Ne spite stoje, ker boste padli. / Proti revščini, skrajni revščini se moramo boriti. / Na trpljenje se ne moreš navaditi. Nikoli se ne navadiš gledati, kako ljudje umirajo. / Svet potrebuje odločnih in karizmatičnih voditeljev. / Slovenci se moramo spraviti, biti edini, kljub različnosti. / Cerkvi v Sloveniji priporočam več ljudskega petja. / Na Madagaskarju ne potrebujemo ljudi, potrebujemo šole, ceste in urejene razmere za delo. / Na svetu smo zato, da delamo

dobro. / Vsi, ne glede na razlike, smo bratje in sestre med seboj.« Moderna tehnika omogoča, da so posnetki večine srečanj objavljeni na spletnih straneh in so tako trajno dostopni za ogled. Še pomembneje pa je, da misli odmevajo v naših srcih in bodo ob primernem trenutku obrodile sad tudi v dejanjih.

Zahvaljujemo se vsem, ki so pomagali pri izvedbi srečanj, vsem nastopajočim in sodelavcem v Medvodah in po drugih krajih, vsem, ki so donirali prostor, storitev ali darovali svoj čas, opremo in znanje. Pa tudi vsem številnim darovalcem, ki ste prispevali svoje darove za misijon Akamasoa na Madagaskarju. V Misijonskem središču Slovenije se je ob tokratnem obisku v ta namen zbralo 132.126,03€.

Hvala, da smo skupaj naredili nekaj lepega za Slovenijo in Madagaskar. Naj se dobrota širi naprej!

Resnično sem bil zelo vesel obiska v Sloveniji in se zahvaljujem vam vsem za vse, kar ste naredili, da je ta obisk dobro uspel.

Hvala za vso prijaznost, s katero ste me sprejeli v Sloveniji. Nisem pričakoval takega sprejema že na Brniku. Hvala Bogu, da se je program dobro izpeljal in kar je bilo zelo lepo, da so bili ljudje veseli in so srečni odšli domov. Prav oni so nam dajali moč in energijo, da smo bili kos programu in povsod lepo sprejeti. V kratkem času smo naredili veliko obiskov. Upajmo, da bo iz tega nastalo nekaj pozitivnega za vse slovenske misijonarje. Še enkrat se zahvalim vsem vam v Misijonskem Središču za spremljanje, organizacijo, vašo pripravljenost in prijateljstvo! Ko sem se tik pred Božičem vrnil na Madagaskar, me je čakalo veliko dela. Veliko pogrebov in drugih težav! Tako da počitka skoraj ni! Pri taki bedi in skrajni revščini je vedno treba biti v prvih vrstah pri tem boju.

Lep pozdrav in povezani v molitvi!

Pedro Opeka

Nemi krik na severu Etiopije

Sredi novembra 2023 sva se na željo Misijonske pisarne iz Adis Abebe s snemalcem Gerhardom Obersteinerjem odpravila na sever Etiopije, v pokrajino Tigranj, kjer je od novembra 2020 do konca novembra 2022 divjala vojna. V njej je izgubilo življenje več kot milijon ljudi, več kot 150.000 deklet in žena je bilo spolno zlorabljenih. Kljub končanju vojaških spopadov pa so sovražni Eritrejci še vedno oddaljeni le 30 km, tako da se mame z otroki še ne morejo vrniti na svoje domove in živijo v šolah, šotorih ter zbirnih centrih. S snemalcem Gerhardom sva obiskala štiri salezijanske skupnosti in občudoval sem članice in člane vseh redovnih družb, laike in zdravnike, ki sem jih srečal, kako so povsem predani ljudem, potrebnim pomoči. Rekli so mi, da jim moč za to daje vera, vsi se zato vedno znova priporočajo v molitev. Nikoli nisem doživel toliko hvaležnosti, kakor ravno v teh dveh tednih, ko sem s Tigrajci v Etiopiji delil svoje življenje. In nikoli nisem zaznal toliko trpljenja in revščine kot v teh dveh tednih. Vse, kar sem doživel v misijonu, se me je globoko dotaknilo in spremenilo. Zgodovina se ponavlja in Salezijanci ter Katoliška cerkev se ponovno soočata s tem, kako rešiti čim več življenj ter ob tem pozivamo svet, da ponovno priskoči na pomoč.

Jože Andolšek

Svoj dar, da bi lačni prišli do dnevnega obroka, lahko nakažete na: TRR: SI56 0201 4005 1368 933
 Misijonsko središče Slovenije, Kristanova 1, 1000 Ljubljana
 koda namena: CHAR, namen nakazila: Lakota Etiopija
 referenca: SI00 249204

jubilant – čestitamo

65 let življenja in 5 let v misijonih
 Stane Kerin, duhovnik LJ, rojen 3. decembra 1958 v Krškem. Na Madagaskar je odšel 25. septembra 2018.

TRIKRALJEVSKA AKCIJA | župnije: Ajdovščina, Batuje, Begunje na Gorenjskem, Bela Cerkev, Besnica, Biljana, Bloke, Borovnica, Branik, Breznica, Brežice, Bučka, Budanje, Cerklje na Gorenjskem, Cerkno, Col, Črneče, Črni Vrh nad Idrijo, Črniče, Dobropolje-Videm, Dobrna, Dobrova, Dokležovje, Dol pri Ljubljani, Dolenci, Dolnji Logatec, Domžale, Dragatuš, Dravograd, Duplje, Godovič, Gomilsko, Goriče, Gornja Ponikva, Gornja Radgona, Gornji Logatec, Gornji Petrovci, Grad, Grosuplje, Hinje, Homec, Hotič, Hrenovice, Ilirska Bistrica, Ivančna Gorica, Jarše, Kamna Gorica, Kobilje, Kokrica, Komenda, Kopanj, Kostanjevica na Krki, Košana, Kovor, Kresnice, Križevci pri Ljutomeru, Krško, Lesce, Leskovec pri Krškem, Libelice, Litija, Ljubčana, Ljubljana-Jezica, Ljubljana-Kodeljevo, Ljubljana-Šentvid, Ljubljana-Šmartno ob Savi, Ljubljana-Štepanja vas, Ljubljana-Zadobrova, Ljubno, Ljubno ob Savinji, Lom, Luče, Maribor - Sv. Janez Krstnik, Maribor - Sv. Rešnje Telo, Maribor - Tezno, Markovci, Mekinje, Mengeš, Mežica, Mirna Peč, Moravče, Mošnje, Naklo, Nevlje, Nova Cerkev, Odranci, Ojstrica, Ovsise, Peče, Petrovče, Pirniče, Podbrezje, Podkraj, Podlipa, Podzemelj, Polica, Poljane nad Šk. Loko, Polzela, Portorož, Prečna, Preserje, Preska, Prevalje, Ptuj - Sv. Jurij, Ptuj - Sv. Ožbalt, Ptujška Gora, Radeče, Radenci, Raka, Rakitna, Razbor pri Slovenj Gradcu, Ribnica, Rob, Ruše, Sava, Sela pri Kamniku, Smednik, Sodražica, Solčava, Soostro, Stara Loka, Stari trg pri Ložu, Stranice, Struge, Studeno, Sv. Andraž nad Polzelo, Sv. Danijel nad Prevaljami, Sv. Florijan v Dolici, Sv. Helena-Dolsko, Sv. Jakob ob Savi, Sv. Jošt na Kozjaku, Sv. Jurij ob Taboru, Sv. Križ-Podbočje, Sv. Lovrenc na Pohorju, Sv. Trojica nad Cerknico, Sv. Trojica v Slov. Goricah, Sv. Trojica-Podlehnik, Sv. Vid nad Valdekom, Šempeter v Sav. Dolini, Šentjernej, Šentjošt nad Horjulom, Šentjurij-Podkum, Šentvid pri Stični, Škofjanj, Škofja Loka, Škofljica, Šmarje pri Kopru, Šmarjeta, Šmartno pod Šmarno Goro, Šmartno pri Litiji, Šmartno pri Slovenj Gradcu, Šmartno v Tuhinju, Št. Peter - Otočec, Štanga, Šturje, Trbovlje-Sv. Martin, Tržič-Bistrica, Turnišče, Velesovo, Velika Dolina, Velike Lašče, Višnja Gora, Vrabče, Vrhnika, Vrhpolje, Vrh-Sv. Trije Kralji, Zaplana, Zasip, Zavodnje, Zgornji Tuhinj, Zreče, Zalec, Ziri, Žužemberk | posamezniki: Albreht Anica, Anclin Rok, Antolin Jožef, Anžel Barbara, Anžur Alojz, Anžur Sašo, Anžur Tozon Zdenka, Arh Alojzij, Arhar Janez Pavle, Arnus Klemen, Arnuš Tatjana, Arsenijević Dragan, Avbelj Ivanka, Avsec Ana, Avsec Joško, Bacar Urška, Ban Mitja, Barba Jana, Bartol Romana, Batič Jan, Bečaj Janez, Beden Andrej, Bekič Sabina, Belak Darja, Berlan Erika, Bernard Jožef, Bernik Mojca, Bešter Nežka, Bezan Milena, Bizjak Neža, Bogataj Alojz, Bojanovič Danijel, Bolka Ana, Boštjančič Anica, Božič Marija, Bračič Branko, Bradeško Mojca, Bratož Ingrid, Brčan Anton, Bregar Robert, Bregar Vidgaj Andreja, Brezovšek Stanislav, Brodarič Ivana, Brus Hladen Zvonka, Brus Marjan, Buh Mojca, Bukovec Marija, Burja Nevenka, Cankar Ana, Cerar Breda, Cerar Ida, Cerar Tonči, Cerkovnik Janez, Cigut Natalija, Cirnški Miran, Cizerle Mira, Cokan Peter, Colja Alojz, Cuderman Jurij, Curk Danilo, Cvelbar Igor, Cvetko Marta, Čadež Vesna, Čakš Marija, Čavlovič Draga, Čavs Dušan, Čebulc Monika, Čeh Kristina, Čehovin Miran, Černe Marijan, Černil Daniel, Dacar Marija, Dacar Martin, Dimec Janez, Dimec Tomaž, Divjak Jakob, Divjak Milan, Dobrotinšek Jožica, Dobrotinšek Marjan, Dobrotinšek Martin, Dolenc Barbara, Dolenc Janez, Dolinšek Anton, Dolničar Olga, Dolžan Ana Marija, Dornik Stanislava, Dovč | Drobne Mojca, Duhovniški Dom Mane Nobiscum, Erjavec Dušan, Erzar Rafko, Eržen Miha, Fabjan Marinka, Fabjan Rozina, Fajdiga Joško, Fister Marta, Flajnik Barbara, Fojkar Marija, Frelih Vesna, Furlan Jože, Gačnik Neža, Garbajs Ivan, Gaspar Drago, Gerič Boris, Geršak Vladimir, Glavan Sabina, Gliha Joži, Globočnik Tatjana, Glušič Alojzij, Golob Stanka, Gonce Doroteja, Gornik Breda Franciška, Goropevšek Jože, Goršek Zala, Gortnar Irena, Gostiša Janez, Grabec Mateja, Grabljevec Miklavčič Fran, Grajs Marjan, Grbič Mirko, Grm Irena, Grušovnik Vili, Guček Klara, Habinc Tatjana, | Hameršak Aljaž, Hitti Tjaša, Hmeljak Leon, Hočevar Nataša, Hočevar Romana, Hostnik Janez, Hožjan Martin, Hrstnik Jože, Hrstnik Jože, Hrnčič Tomaž, Hrvatinič Jožica, Hvasti Vanda, Ileršič Vlasta, Ipavec Liljana, Iskra Jože, Istenič Ana, Ivančič Vojko, Jaklič Andrej, Jaklin Marija, Jakofčič Julijana, Jamnik Barbara, Jamnik Jožef, Jamšek Suzana, Janc Matija, Jarc Tina, Javornik Bernardka, Jazbec Borut, Jeglič Jana, Jelovčan Jože, Jenko Viktor, Jereb Miklavčič Tatjana, Jerič Anton, Jerič Franc, Jerič Metod, Jeromec Alojz, Jerovšek Jure, Jeseničnik Silva, Jovič Ina, Juhant dr. Janez, Juratovec Milan, Justin Jože, Kapraljevič Petar, Karničnik Veronika, Kastelic Anja, Katongo Tina, Kavčič Franc, KD Stane Kerin, Kebe Joža, Kejžar Magdalena, Kenda Minka, Kepić Valentina, Kern Peter, Kisovec Milena, Klemenčič Rozinka, Kljun Ana, Kobal Klavdija, Koba Uroš, Kocbek Cvetka, Kocjančič Rado, Kodele Franka, Kodrič Ivan, Kokot Mendi, Kolar Aleksander, Kolarič Alojzija, Kolenc Blažka, Kolesnik Ciril, Komatar Marko, Kompan Avreljia, Končar Janez, Korbar Angelika, Koren Andrej, Koren Peter, Koritnik Matičič Janja, Korošec Jelka, Kos Alenka, Kosi Bojan, Kosirnik Jana, Kosmač Ana, Kosmač Andreja, Koščak Anamarija, Košir Cvetka, Kotar Nataša, Kovač Andrej, Kovač Boštjan, Kovač Jožefa, Kovačič Marija, Kozamernik Mirko, Kračun Alojz, Kračun Marija, Kramar Sonja, Kramrljak Angela, Kraner Mirko, Kravos Doris, Kreft Žiga, Kresnik Silvester, Kristan Alojzija, Kristan Marija, Krmelj Andrej, Krnc Mateja, Kropivšek Liljana, Kržič Marko, Kuhar Alenka, Kukovica Miha, Kumar Izidor, Kumer Mateja, Kunc Marija, Kunstelj Klemen, Kuralt Andrej, Kuralt Ingo, Kušar Simon, Kutnjak Margareta, Kuzela Mihaela, Kvas Tjaša, Lah Špela, Lanišek Tomaž, Lavrin Otilija, Lazar Tatjana, Leben Anita, Legat Janez, Lekše Mira, Lenart Mihaela, Lenček Mateja, Leskovar Tanja, Leskovec Sever Tatjana, Leskovšek Andreja, Leskovšek Silvestra, Lesnjak, Lipovec Katarina, Lipovšek Boris, Lipovž Ancik Jernej, Litrop Nataša, Loboda Mojca, Lotrič Sonja, Lovšin Marija, Katarina, Lovšin Peternejl Marjeta, Ložar Olga, Lukanc Mihela, Lunar Andreja, Luštrek Gregor, Magajna Ljudmila, Majer Aljaž, Makovec Neža, Marcola Danilo, Marčec Anton, Marčič Matjaž, Marenc Vida, Marhold Rajka, Marinko Gabriela, Marolt Bogdan, Marolt Marija, Martinčič Martin, Marušič Tjaša, Mauh Olga, Mazi Olga, Medved Gregor, Medved Jožef, Meglen Ambrožič Urška, Mehle Stanka, Mencin Brigita, Mercon Ana, Merela Janez, Mezgec Ivan, Mihelič Jožef, Mihevc Mihelca, Miklavčič Marija, Mikuš Marzidovšek Barbara, Mikuž Stanislav, Mivšek Janja, Mlakar Beno, Močnik Robi, Mohorič Andreja, Mrgole Marija, Muhovič Saša, Muller Marija, Muller Zala, N.N., Nagode Katarina, Nagode Zvonko, Narobe Boštjan, Narobe Rok, Nartnik Gregor, Novak Helena, Novak Zlatko, Oberstnik Maja, Oblak Ana, Ocvirk Robert, Ogorevc Račič Kristina, Ogulin Iskra Andreja, Drago Borkovič s.p., Onic Mija, Oražem Andreja, Oražem Jana, Ovsenik Zora, Ožbolt Slavko, Pajk Drago, Paljk Fabjan Anja, Panič Gabrijela, Paulus Tomaž, Peljhan Andrej, Pepelnjak Katarina, Perenič Vilma, Perme Cvetka, Perme Simona, Pestelj Erika, Petrovič Petar, Pevec Peter, Pezdirec Jože, Pirman Stanislav, Pirnat Marija, Pislar Marija, Pliberšek Franc, Podbregar Dejan, Podergajc Anica, Podgornik Marija, Podlogar Marko, Podrenk Minka,

Pogljajen Helena, Pogorevc Neža, Polajnara Dora, Poličnik Boštjan, Poljanšek Janez, Pomenič Marija, Povž Pavla, Pozderec Janez, Praprotnik Sonja, Prašnikar Marjeta, Pregelj Marija, Pretnar Matjaž, Prezelj Tonja, Princ d.o.o., Pristov Metka, Proj Elizabeta, Prša Marija, Prvinšek Antonija, Ptica-Zavod Kranj, Puc Vida, Pucer Sonja, Pusavec Magdalena, Rataj Mojca, Razboršek Henrik, Razpotnik Marija, Rebec Franc, Rebrnik Samo, Rečnik Florjan, Rejc Marjana, Reljič Marija, Remc, Resman Simon, Resnik Renata, Retelj Andreja, Ribič Peter, Ribnikar Marko, Roblek Polona, Robnik Albin, Romih Milena, Rot Doroteja, Rovšek Nika, Rozina Teja, Rozman Roman, Rožič Brigita, Rudolf Srečko, Rupar Olga, Rupnik Tatjana, Salešin Vera, Samostan sester Klaris, Sečnik Transport d.o.o., Selak Francka, Semeč Ložar Radica, Senčar Bojan, Senekovič Alojz, Simončič Martina, Siraj Franc, Sitar Borut, Skledar Stanko, Skuk Magdalena, Slamnik Marija, Smole Jernej, Smolkovič Anica, Smrekar Anton, Spindler Darino, Spindler Janja, Stanonik Angela, Stanonik Erazem, Starc Anton, Stariha Jurij, Starman Rajko, Stibilj Frančiška, Sticker Peter, Stražar Tomaž, Stražar Urška, Stražišar Elizabeta, Strnad Alenka, Strubelj Dragica, Studen Irena, Suhadolnik Tomaž, Sušnik Marija, Šalamon Daniel, Šilec Roman, Šinigoj Anton, Širc Miran, Šivic Jože, Šketa Silva, Škoberne Darija, Škofic Jožica, Škrjanc Melanie, Škrlje Jana, Škufca Mira, Špan Andreja, Špeglič Cvetka, Špiček Ziga, Šrekl Jože, Štalec Metka, Štefe Francisco, Štefin Miladič Laura, Štemberger Pavel, Štern Viktorija, Štibelj Irena, Štirn Jelka, Štrahl Leopold, Štrubelj Marija, Štrukelj Stanka, Šubic Nadja, Šuštar Mira, Švab Igor, Švigelj Anton, Švigelj Matija, Tavčar Izток, Tekavec Stanislav, Tisel Marjan, Točaj Marija, Tomažič Franc, Tomc Sašo, Toplikar Kante, Andreja, Totter Marjan, Trojak Renata, Trošt Erika, Turk Božidar, Turk Milenka, Turnšek Majda, Udovc Matej, Umek Ivan, Urbančič Karmen, Urbanija Anton, Ušaj Pregelj Nadja, Ušeničnik Marija, Ušeničnik Mojca, Vakselj Natalija, Varga Pavla, Vaupotič Marko, Vavtar Srečko, Veber Helena, Verbič Anton, Verdinek Martina, Vertnik Pavla, Vesel Eva, Vezočnik Ivan, Vidgaj Janez, Vidmar Anton, Vidmar Jožica, Vidrih Pavel, Vindsnurer Boštjan, Vizjak Slavica, Vovk Matjaž, Vrščaj Tina, Vučko Ivanka, Wegiel Leskiewicz Anna, Weiffenbach Tomaž, Zabukovec Vida, Zadnikar Janja, Zajc Ana Marija, Zajc Čizman Mateja, Zajec Franc, Zalar Franc, Zalokar Nuša, Založnik Mojca, Zarnik Dean, Zavod Rosika Maribor, Zofič Tadej, Zorzut Kostasca, Zupan Igor, Zupan Marija, Zupančič Veronika, Zver Jožica, Zver Sonja, Žejn Mirko, Železnikar Nada, Žgavec Majda, Žumer Genevofa, Žunič Emilija

[ADVENTNA AKCIJA] | župnija: Ajdovščina, Apače, Begunje na Gorenjskem, Begunje pri Cerknici, Bela Cerkev, Besnica, Bevke, Bloke, Borovnica, Braslovce, Brezovica, Brusnice, Bučka, Budanje, Cankova, Cerklje na Gorenjskem, Čatež ob Savi, Črni Vrh nad Idrijo, Dobova, Dobovec, Dobropolje-Videm, Dobra, Dobrič, Dobrova, Dokležovje, Dolnji Logatec, Dramlje, Fara, Godovci, Goriče, Gornja Sveta Kungota, Gornji Petrovci, Grahovo, Grosuplje, Hinje, Homec, Hotedršica, Hrenovice, Idrija, Ilirska Bistrica, Ivančna Gorica, Jarše, Jezersko, Kapla na Kozjaku, Knežak, Kobilje, Kočevska Reka, Kokrica, Kopanj, Koprivnik v Bohinju, Kostanjevica na Krasu, Kostanjevica na Krki, Košana, Kovor, Kranj - Šmartin, Krizčević pri Ljutomeru, Lesce, Litija, Ljubljana-Jeziča, Ljubljana-Sv. Križ, Ljubljana-Sentvid, Ljubljana-Smartno ob Savi, Ljubljana-Vič, Ljubljana-Zadobrova, Ljubno, Loški Potok, Luče, Lucine, Majšperk, Maribor - Sv. Janez

Bosko, Maribor - Sv. Rešnje Telo, Martjanci, Materija vas, Mežica, Mirna Peč, Mokronog, Moravce, Naklo, Nevlje, Nova Cerkev, Nova Gorica - Kr. Odrašnik, Ormož, Ovišje, Peče, Pirniče, Planina pri Rakeku, Ponikva, Postojna, Prečna, Predoslje, Prevalje, Prihova, Prmskovo na Dolenjskem, Ptujška Gora, Radenci, Rakek, Razkrižje, Remšnik, Renče, Ribnica, Rob, Rovte, Sava, Sežana, Slavina, Slovenska Bistrica, Sodražica, Solčava, Sostro, Spodnja sv. Kungota, Stari trg pri Ložu, Stranice, Studenec, Studeno, Sv. Andraž v Slov. Goricah, Sv. Danijel nad Prevaljami, Sv. Florijan v Doliču, Sv. Jakob ob Savi, Sv. Jakob v Slov. Goricah, Sv. Jošt na Kozjaku, Sv. Jurij ob Ščavnici, Sv. Lovrenc na Pohorju, Sv. Marko niže Ptuja, Sv. Martin pri Vurberku, Sv. Ožbalt ob Dravi, Sv. Trojica nad Cerknico, Sv. Trojica-Podlehnik, Sv. Vid nad Cerknico, Sv. Vid nad Valdekom, Šentjernej, Šentjošt nad Horjulom, Šentviška Gora, Škofjan, Škofja Loka, Šmarje pri Kopru, Šmarje-Sap, Šmarjeta, Šmartno pod Šmarno Goro, Šmartno pri Litiji, Šmartno pri Slovenj Gradcu, Šoštanj, Št. Jurij pri Grosupljem, Št. Peter - Otočec, Stanga, Šturje, Trstenik, Trzič, Turnišče, Unec, Velesovo, Velike Lašče, Višnja Gora, Višnja Gora, Vrabec, Vrhpolje, Zasip, Zgornji Tunj, Zreče, Žiže, Žiri | posamezniki: Alič Blaž, Aljančič Jelka, Glasenčnik Daša, Glasenčnik Robert, Kavčič Jana, Kidrič Nejc, Kržišnik Eva, Kukovič Blaž, Levstek Klara, Mernik Vesna, Mihovilović Lara, Osrajnik Damjan, Pirc Janko, Pogačar Valerija, Razpotnik Maja, Smidlehner Bojan, Sojc Tomaž, Sojer Irena, Stamulak Jelka, Šadl Mitja, Škorjanc Anica, Štampar Robert, Vidrih Gabrijel | **SKLAD MIVA** | župnije: Gozd, Hotič, Knežak, Kresnice, Matena vas, Mekinje, Podgorje pri Slov. Gradcu, Prvačina, Rogatec, Sečovelje, Slavina, Sv. Lenart-Podgorci, Sv. Marjeta pri Rimskih Toplicah, Sv. Miklavž nad Laškim, Sv. Vid pri Ptujju, Tomaj, Trbovlje - Sv. Marija, Trbovlje-Sv. Martin, Višnja Gora | posamezniki: Anžič Helena, Buhvald Amalija, Čeč Eva, Jeraj Mihaela, Kerznar Anica, Kolbl Jernej, Ličen Marijana, Matičič Zvezdana, Mržek Adi, N.N., Pezdin Marija, Pižmoht Marija, Pšeničnik Marjana, Razpet Hilarija, Slovenian Catholic Mission Sts. Cyril & Methodius, Škofija Murska Sobota, Škofija Novo Mesto, Trampuž Ivo, Tušar Bernarda, Vrečič Primož | **SKLAD ZA LAČNE** | posamezniki: Adamič Nuša, Cimerman Sandi, Cinkelj mlajši Slavko, Eržen Vesna, Finc Ana, Gorenc Ljudmila, Harej Janko in Metka, Kelhar Gregor, Kolbl Jernej, Kolenko Vladimir, družina Košmlr, Kozinc Janez, Krašna Domen, Kržišnik Franci, Kuret Sanja, Lenassi Ivan, Lep Judita, Levstek Janez, Medvešek Viljem, Mršnik Bernarda, N.N., Pirnar Žan, Plut Anton, Primos d.o.o., Rustja Andreja, Sanič Luka, Semenič Bojana, Snaj Jose Estanislao, Sovdat Milena, Vidrih Slavica, Zupančič Ivan | **SKLAD ZA MISIJONE** | župnije: Bloke, Celje - Sv. Duh, Col, Dol pri Ljubljani, Kostanjevica na Krki, Ljubljana-Vič, Škofja Loka, Verzej, Višnja Gora | posamezniki: Belej Mateja, Blažič Mihael, Brodarič Ivana, Cergolj Janez, Dolinšek Tatjana, Erman Matilda, Fric Avguštin, Garbas Marija, Golcman Izidor, Hmeljak Leon, Hrvat Olga, Jeras Marija, Kastelec Drago, Koprivnikar Jožica, Koren Jožef, Kotnik Ambrož, Kozjek Marija, Kozole Cvetka, Krečič Marija, Krivec Branka, Kurinčič Berta, Lep Judita, Lesjak Bernarda, Likar Franc, Likar Sebastjan, Lovše Anica, Magdič Olga, Mernik Franc, Merše Franjo, Mihelak Mojca, Miklič Vlasta, Mikulin Olga, Mlakar Kristina, N.N., Ogorevc Klara, Ogrinc Peter, Orthosan d.o.o., Paljk Florijana, Paškčić Ilija, Pintarič Rozka, Pirc Janko Jožef, Pirc Marjan, Podkrižnik Jožef, Pogačnik Ivanka, Rahne Rok, Ravnikar Marija, Rupar Olga,

Saksida Blaž, Schwarzbartl Tomaž Ervin, Senica Anka, Sirk Saksida Marija, Sladič Darja, Slokar Darja, Slovenian Catholic Mission Sts. Cyril & Methodius, Sluga Anamarija, Srebot Polonca in Janez, Suhadolnik Franci, Šiško Milka, Škrobar Jan, Štrukelj Frančiška, Trampuž Ivo, Treven Tadeja, Trobec Tatjana, Veber Snježana, Zdravec Roman, Zorenč Davorina, Zorman Vesna | **ZA GRADNJO CERKVA** | posamezniki: Cinkelj mlajši Slavko, Kelhar Gregor | **ZA SOCIALNO ZAVAROVANJE MISIJONARJEV** | župnija: Ljubljana-Jeziča | posamezniki: Cinkelj mlajši Slavko, Harej Janko in Metka, Košmlr Ludvik | **ZA GOBAVCE** | Cinkelj mlajši Slavko | **SKLAD ZA MADAGASKAR** | posamezniki: Cinkelj mlajši Slavko, Filipas Anica, Grošelj Jon, Hribar Jankovič Mirjana, Miklavčič Leonida, N.N., Pregelj Kristina, Remic Primož, Rihtar Aneta, Simončič Nada, Snaj Marija, Sovdat Milena | **[VODNJAKI-ZAMBJA]** | Kelhar Gregor | **LENKOV SKLAD** | Cinkelj mlajši Slavko | **MAŠNE INTENCIE** | župnija: Ljubljana-Štepanja Vas | posamezniki: Cinkelj mlajši Slavko, N.N. | **MISIJON MATANGA** | posamezniki: Kelhar Gregor, Kopriva Silvester, Kresnik Robert, N.N., Podobnik Jožica | **MISIJON AMPITAFI** | Pregelj Kristina | **URŠULINKE** | Cinkelj mlajši Slavko | **S. MARTA MEŠKO** | N.N. | **JOŽE ADAMIČ** | posamezniki: Golobič Franc, Harej Neva in Rajko, Kožuh Ivo | **PAVEL BAJEC** | posamezniki: Jaksetič Vlado, Kosmač Janko, Ramovš Vera | **S. ANKA BURGER** | posamezniki: Inverso d.o.o., Novak Zlatko | **S. METKA KASTELIC** | N.N. | **S. VIDA GERKMAN** | posamezniki: Jeromen Kavčič Marija, Kern Frančiška, Kovač Marjana, Morela Okulisti d.o.o., Oblak Marija, Selan Stanka, Srebrnič Tereza | **S. VESNA HITI** | posamezniki: Bobnič Martina, Dolinšek Tatjana, Kelhar Gregor, Kolbl Jernej, Lajevec Janja, Popotno društvo Poprek | **TONE KERIN** | župnija: Šmartno pri Litiji | posamezniki: Bizjak Milojka, Colner Justina, Gorenc Ljudmila, Lah Benjamin, Müller Marija, Olovec Helena Alenka, Šušteršič Ivana, Vernik Marjana | **S. AGATA KOCIPER** | N.N. | **JANEZ KRMEJ** | župnija: Šentjurij-Podkum, Škofja Loka | posamezniki: Agrometal d.o.o., Apeks d.o.o., Bolta Majda, Hostnik Janez, Ivančič Angela, Kolander Tadeja, Kosmač Janko, N.N., Novak Zlatko, Pirc Dragica, Potočnik Niko, Ravnikar Marija, Stolcar Kolja, Vrabec Marko, Vrtačnik Brigita, Zgubič Evgen | **S. ANDREJA GODNIČ** | posamezniki: Frece Aleš, Habjančič Jožica, Kožuh Ivo, Miklavčič Leonida, Rustja Andreja, Škorjanc Daroslava, Štuhec dr. Ivan | **DANILO LISJAK** | posamezniki: Bonutti - Hajdinjak Kamila, Harej Janko in Metka, Krevelj Branko | **TOMAŽ MAVRIČ** | Malalan Nika | **S. ZVONKA MIKEC** | posamezniki: Kotar Milena, Kovač Jurčenko Urška, Murn, Pirc Janko Jožef, Sluga Anamarija, Škedelj Miran | **MISIJONARKE MATERE TEREZIJE** | posamezniki: Kranjc Rafael, Lep Judita, Mijatović Avguštin | **JANEZ MESEC** | posamezniki: Apeks d.o.o., Jeralič Martina, N.N., Popotno Društvo Poprek, Potočnik Majda, Šimnic Apolonija | **PEDRO OPEKA** | župnija: Ljubljana-Marijino Oznanjenje, Raka, Sv. Florijan v Doliču, Sv. Vid nad Valdekom, župnijska Karitas Vuzenica | posamezniki: Benigar Ana, Bizjak Cecilija, Bohak Ivan (Janko), Bolta Marko, Boyadzheva Silviya, Briški-Pollak Ana, Cerjak Ivanka, Frančiškanski samostan Sveta Gora, Golob Alojzij, Gospodarič Marko, Grobelnik Andrej, Harej Neva in Rajko, Herman Petra, Hočevar

*Darovi objavljenih
so na naš račun prispeli
v obdobju med 21. 11. 2023 in
19. 1. 2024. Hvala vsem.*

Janko, Inverso d.o.o., Ivančič dr. Anton, Ivančič Ema, Jelinčič Zofija, Kerznar Anica, Kham Alenka, Kosar Jelka, Košir Marko, Kovačec Jožef, Kovše Štefka, Kranjec Franc, Kum-Plast d.o.o., Lah Benjamin, Lapoš Marija, Leben Mojca, Leskovec Jožefa, Lovše Anica, Merše Vida, MM Švedska, Zvone Podvinski, Mrvar Jelka, N.N., Parrochia Della Beata Vergine, Petak Marija, Petlja d.o.o., Pirc Marjan, Polončič Ladislava, Posedi Marjana, Pot d.o.o., Prepadnik Meta, Ramovš Vera, Ravnovesje in Marko Janc s.p., Rota-Mi d.o.o., Rus Valerija, Serona Majda, Slovenian Catholic Mission Sts. Cyril & Methodius, Snaj Irena, Ščavničar Ema, Šegula Zdenka, Škedelj Miran, Štrlic Anej, Šturm Milan, Tomšič Marija, Vidmar David, Vobner Marjeta, Zgonc Marija | **S. JOŽICA STERLE** | posamezniki: Molitvena skupina Koper Sv. Marko, Zabkar Valerija | **P. MARTIN KMETEC** | posamezniki: Batagelj Sonja, Blatnik Silva, Kolbl Jernej, Ščavničar Ema | **S. MARJETA ZANJKOVIČ** | župnija: Šentjurij-Podkum | posamezniki: Morela Okulisti d.o.o., Zdravec Roman | **TONE GRM** | župnija: Šentjurij-Podkum | posamezniki: Ahačevič Igor, Batič Vili, Jeralič Martina, N.N., Novak Kukovič Mateja | **S. BOGDANA KAVČIČ** | posamezniki: Bolta Majda, Kavčič Irena, N.N., Novak Zlatko, Popotno društvo Poprek | **P. LOJZE PODGRAJEK** | posamezniki: Leben Mojca, Srebrnič Tereza | **BARBARA ČUKI** | Morela Okulisti d.o.o. | **S. ANICA STARMAN** | posamezniki: Mijatović Avguštin, N.N. | **S. MILENA ZDRAVEC** | posamezniki: Križnar Marija, N.N. | **S. SNEŽNA VEČKO-SALOMONOVI OTOKI** | posamezniki: Basileus Tadej Vindiš s.p., Kožlin-Žigon Ana, Kuralc Dejan, Novak Terezija, Novak Zlatko, Pavlovič Marija, Štovičej Jadrenka | **S. FANI ŽNIDARŠIČ** | posamezniki: Colarič Stanislav, Souidi Zavril Nada | **JANEZ SEVER** | Müller Marija | **S. LJUDMILA ANŽIČ** | Sever Alojz | **S. BARBARA PETERLIN** | posamezniki: Kelhar Gregor, Lajevec Janja, Mežan Oljga, N.N., Novak Zlatko, Pirnat Janez, Pšeničnik Marjana | **S. DORICA SEVER** | župnija: Šentjurij-Podkum | posamezniki: Briški-Pollak Ana, Colnar Marija, Molitvena skupina Koper Sv. Marko, N.N., Novak Terezija, Oblak Marija | **STANE KERIN** | župnija: Šentjurij-Podkum, Trebnje | posamezniki: Gospodarič Marko, Kern Jože, Mihelčič Janez, Pavlinjek Katja, Zevnik Helena | **S. URŠA MARINČIČ** | župnija: Ljubljana-Jeziča | posamezniki: Fekonja Simona, Frece Aleš, Humar Stefanija, Krašovec Blažka, Kržišnik Eva, Lajevec Janja, Legan Ana, Novak Anton, N.N., Pisk Tomaž, Silc Marinčič Andreja, Tomšič Marko, Ungar Florjan, Zavod Antona Martina Slomska, Zornik Zoran | **S. MOJCA KARNIČNIK** | Glasenčnik Robert | **MISIJON CRIPAM-ANTUN SABLJAK** | posamezniki: Kos Tjaša, Müller Horvatič Ingrid | **P. MIHA MAJETIČ** | N.N. | **MARIJINE SESTRE-KIJEV** | posamezniki: Fajdiga Joško, Jeromen Kavčič Marija, Kovač Marjana, Leben Mojca, Mencin Dominika, N.N., Zajec Marija, župnijska Karitas Vuzenica | **POLONA DOMINIK** | posamezniki: Ažman Bogdan, Bonutti - Hajdinjak Kamila, Jeromen Kavčič Marija, Kovač Jurčenko Urška, Križnar Marija, Ličan Anton, Merše Franjo, Molitvena skupina Koper sv. Marko, Sedej Andreja | **S. ZORICA BLAGOTINŠEK** | posamezniki: Kokočnik Zofija, Praznik Sonja in Jože | **IVANA ŽIGON** | posamezniki: Batič Vili, Frece Aleš, Novakovič Novica, Potting d.o.o., Pregelj Kristina, Rupnik Vasilija, Vrtačnik Brigita | **JOŽE ANDOLŠEK** | Molitvena skupina Koper Sv. Marko

Priporočeni dar za tisk Misijonskih obzorij za leto 2024 je 9€.

PUSTNA SOBOTNA ISKRICA 2024

Pomagali bomo otrokom v Ugandi

Z darovi poslušalcev bi radi zgradili šolo na misijonu Rwentobo, kjer deluje misijonarka s. Urša Marinčič.

K darovanju bomo na Radiu Ognjišče vabili v soboto, 10. februarja, med 9. in 15. uro.

Vabljeni k poslušanju in dobrodelnosti!

Misijonsko središče Slovenije,
Kristanova ulica 1, 1000 Ljubljana
IBAN: SI56 0201 4005 1368 933
Referenca: SIOO 249214
Koda namena: CHAR
Namen nakazila: PSI 2024 – UGANDA

radio
ognjišče

Radio Ognjišče d.o.o., Trig Brolo 11, Koper. Foto: Fotografija je last s. Urše Marinčič

Katoliški
misijoni

Groblje, Rim, Buenos Aires
1923-1987

Lado Lenček C.M.
urednik KM 1938-1987

Misijonska **obzorja**
POGLED PO SVETU

Izhajajo v Ljubljani
od 1987